

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN VAN 23 JUNI 2020

ZAAK I (15A009423)

BURGERLIJKE PARTIJEN :

1. M. A.
wonende te

burgerlijke partij, bijgestaan door Meester,

2. Het Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (ook UNIA genaamd), onafhankelijke overheidsinstelling met rechtspersoonlijkheid, opgericht bij het Samenwerkingsakkoord van 12 juni 2013 tussen de Federale Overheid, de Gewesten en de Gemeenschappen voor de oprichting van het interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme onder de vorm van een gemeenschappelijke instelling zoals bedoeld in artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (BS 5 maart 2014), met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester

3. H. T.
woonstkeuze doende bij zijn raadsman,

burgerlijke partij, die verstek laat gaan

4. M. G. , alias M. M.
wonende te

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester

5. A. B.
wonende te

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester

6. M. B.
wonende te

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester

7. O. M.
woonstkeuze doende bij zijn raadsman,

burgerlijke partij, die verstek laat gaan

8. R. K.
woonstkeuze doende bij zijn raadsman,

burgerlijke partij, die verstek laat gaan

9. M. Z.
wonende te

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester

10. O. A.
wonende te

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester

het gerechtelijk onderzoek AN11.99.299/2016 geopend zijnde door aanstelling als burgerlijke partij door voornoemde burgerlijke partijen sub 3 tot en met 10.

tegen BEKLAAGDEN :

1. T. D. J.,
geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door Meester

2. K. V. B.,
geboren te op
van Belgische nationaliteit
voorheen wonende te
thans ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door Meester

3. B. B.,
geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door Meester

4. N. C. ,
geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door Meester

5. J. G. ,
geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door Meester

6. S. S.
geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, bijgestaan door Meester

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A

een zaak die hen niet toebehoorde, bedrieglijk weggenomen te hebben door middel van geweld of bedreiging, namelijk hierna vermelde zaken of waarden, ten nadele van hierna vermelde personen.
(art. 461 lid 1, 468 en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd onder twee van de in artikel 471 van het Strafwetboek vermelde omstandigheden, terzake (twee van de in art. 471 Sw vermelde omstandigheden
nl
(art. 472 lid 1 en 2 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door middel van braak, inklimming of valse sleutels.
(art. 471 lid 1 en 2, 484, 485, 486 en 487 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening.
(art. 471 lid 1 en 3 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door twee of meer personen.
(art. 471 lid 1 en 6 Sw)

met de omstandigheid dat de schuldige, om het misdrijf te vergemakkelijken of zijn vlucht te verzekeren, gebruik heeft gemaakt van een voertuig of enig ander al of niet met een motor aangedreven tuig.
(art. 471 lid 1 en 7 Sw)

1

B. B. (de derde), N. C. (de vierde), J. G. (de vijfde), S. S. (de zesde),
te Antwerpen op 8 juni 2015
700 euro
ten nadele van M. H. ,

2

B. B. (de derde), N. C. (de vierde), J. G. (de vijfde), S. S. (de zesde),

te Antwerpen op 8 juni 2015
225 euro
ten nadele van A. B. ,

3

B. B. (de derde), N. C. (de vierde), J. G. (de vijfde), S. S. (de zesde),
te Antwerpen op 8 juni 2015
ten nadele van niet nader geïdentificeerde Bulgaren
200 euro

4

B. B. (de derde), N. C. (de vierde), J. G. (de vijfde), S. S. (de zesde),
te Antwerpen op 8 juni 2015
45 euro
ten nadele van M. G. (alias M. M.)

B

een zaak die hen niet toebehoorde, bedrieglijk weggenomen te hebben door middel van geweld of bedreiging, namelijk (hiernavermelde zaken of waarden, ten nadele van hiernavermelde personen.
(art. 461 lid 1, 468 en 483 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd onder twee van de in artikel 471 van het Strafwetboek vermelde omstandigheden, terzake (twee van de in art. 471 Sw vermelde omstandigheden
nl

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening.
(art. 471 lid 1 en 3 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door twee of meer personen.
(art. 471 lid 1 en 6 Sw)

met de omstandigheid dat de schuldige, om het misdrijf te vergemakkelijken of zijn vlucht te verzekeren, gebruik heeft gemaakt van een voertuig of enig ander al of niet met een motor aangedreven tuig.
(art. 471 lid 1 en 7 Sw)

1

T. D. J. (de eerste), N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 8 juni 2015 en 21 juni 2015, op een niet nader te bepalen datum
een bedrage van 230 euro
ten nadele van M. H. ,

2

B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen op 18 februari 2016
een bedrag van 270 euro
ten nadele van B. E. B. ,

3

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 16 oktober 2015
een bedrag van 2030 euro en een GSM-toestel Nokia
ten nadele van A. R.,

4

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 13 januari 2016
een niet nader bepaalde geldsom en twee GSM-toestellen
ten nadele van H. H.,

5

T. D. J. (de eerste), N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 8 augustus 2015 en 8 september 2015, op een niet nader te bepalen datum
een geldsom van 10 euro
ten nadele van M. G. (alias M. M.)

6

B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 8 juni 2015 en 8 september 2015, op een niet nader te bepalen datum
een geldsom van 170 euro en een GSM-toestel
ten nadele van M. G. (alias M. M.)

7

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 18 februari 2016
een geldsom van 650 euro en een GSM-toestel Samsung
ten nadele van A. M. ,

8

T. D. J. (de eerste), B. B. (de derde),
te Antwerpen op 3 februari 2016
een geldsom van 2.700 euro
ten nadele van O. A. ,

9

T. D. J. (de eerste),
te Antwerpen tussen 1 november 2015 en 1 januari 2016, op een niet nader te bepalen datum
een geldsom van 670 euro en medicijnen
ten nadele van M. B. ,

10

T. D. J. (de eerste), B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 31 oktober 2015 en 1 januari 2016 op niet nader bepaalde datum
een geldsom van 2 euro en een GSM-toestel
ten nadele van M. Z. ,

11

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 5 december 2015
een geldsom van 400 euro en een GSM-toestel
ten nadele van A. L. (alias K. T.)

C

als openbaar officier of ambtenaar, te weten als politieambtenaar, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in de uitoefening van zijn bediening valsheid te hebben gepleegd door bij het opmaken van akten van zijn ambt het wezen of de omstandigheden ervan te hebben vervalst hetzij door andere overeenkomsten te schrijven dan die welke die partijen hebben opgegeven of gedictieerd, hetzij door als waar op te nemen, feiten die het niet zijn

(art. 193, 194 lid 1, 3 en 6, en 214 Sw)

1

B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen op 6 augustus 2015

door valselijk in het Kort Verslag 89021/15 te hebben geakteerd

"...wanneer wij een man in net maatpak op de grond zien liggen. Wanneer wij betrokkene wekken..."

Met het bedrieglijk opzet de feiten der tenlastelegging G2 en H1 ten nadele van H. H. te verdoezelen.

Het stuk niet als van valsheid beticht neergelegd zijnde ter griffie doch in kopij aan het dossier gevoegd zijnde (Kaft 1 OK 1 stuk 18)

2

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 16 oktober 2015

door valselijk in het register opgesloten personen met inventaris nummer 4190 jaar 2015 te hebben vermeld onder de rubriek

Geldwaarden: "3 x 0.20 e" en onder de rubriek

ander waarden en of voorwerpen: "sjaal, aansteker, horloge, ring, sleutels, armband, jas, hemd, trui,"
en nagelaten te hebben te vermelden: "een geldsom van 2030 en een GSM Nokia "

Met het bedrieglijk opzet de feiten onder de tenlastelegging B.3 te verdoezelen

Het stuk niet als van valsheid beticht neergelegd zijnde ter griffie doch in kopij aan het dossier gevoegd zijnde (Kaft 1 OK 13 stukken 49-50)

3

B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen op 18 februari 2016

door valselijk met betrekking tot de vrijheidsberoving van B. E. B. , zoals nochtans voorgeschreven door art 33 bis van de Wet op het politieambt van 5 augustus 1992 , hiervan geen melding te hebben gemaakt in het register van vrijheidsberovingen met het bedrieglijk opzet de tussenkomst als politieambtenaar ten aanzien van deze persoon te verdoezelen

4

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 18 februari 2016

door valselijk met betrekking tot de vrijheidsberoving van A. M. , zoals nochtans voorgeschreven door art 33 bis van de Wet op het politieambt van 5 augustus 1992 , hiervan geen melding te hebben gemaakt in het register van vrijheidsberovingen met het bedrieglijk opzet de tussenkomst als politieambtenaar ten aanzien van deze persoon te verdoezelen

5

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),

te Antwerpen tussen 18 februari 2016 en 12 april 2016, op een niet nader te bepalen datum

door valselijk met betrekking tot de vrijheidsberoving van A. M. , zoals nochtans voorgeschreven door art 33 bis van de Wet op het politieambt van 5 augustus 1992 , hiervan geen melding te hebben gemaakt in het register van vrijheidsberovingen met het bedrieglijk opzet de tussenkomst als politieambtenaar ten aanzien van deze persoon te verdoezelen

6

T. D. J. (de eerste), B. B. (de derde),

te Antwerpen op 3 februari 2016

door valselijk met betrekking tot de vrijheidsberoving van O. A. , zoals nochtans voorgeschreven door art 33 bis van de Wet op het politieambt van 5 augustus 1992 , hiervan geen melding te hebben gemaakt in het register van vrijheidsberovingen met het bedrieglijk opzet de tussenkomst als politieambtenaar ten aanzien van deze persoon te verdoezelen

D

gepoogd te hebben

een zaak die hem niet toebehoorde, bedrieglijk weg te nemen, namelijk niet nader bepaalde goederen of geldsommen, ten nadele van hierna vermelde persoon

(art. 461 lid 1, en 463 lid 1 Sw)

met de omstandigheid dat de diefstal gepleegd werd door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

(art. 467 lid 1 en 2, 484, 485, 486 en 487 Sw)

met de omstandigheid dat de diefstal gepleegd werd door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening.

(art. 467 lid 1 en 3 Sw)

waarbij het voornemen om een misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist.

(art. 51, 52 en 80 lid 5 Sw)

T. D. J. (de eerste), N. C. (de vierde),

te Antwerpen op 20 juni 2015

ten nadele van A. M. ,

E

als ambtenaar van de administratie of de rechterlijke orde, officier van justitie of van politie, bevelhebber of agent van de openbare macht, te weten als politieambtenaar, in die hoedanigheid optredend, in de woning van een ingezetene tegen diens wil te zijn binnengedrongen buiten de gevallen die de wet bepaalt en zonder inachtneming van de vormen die zij voorschrijft, terzake in de woning gelegen te , en bewoond door A. B. , K. E., M. G. alias M. M., en M. H. ,

(art. 148, 479, 480 en 481 Sw)

B. B. (de derde), N. C. (de vierde), J. G. (de vijfde), S. S. (de zesde)

te Antwerpen op 8 juni 2015

F

Bij inbreuk op artikel 23 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, als openbaar ambtenaar, met name als politieambtenaar, in de uitoefening van zijn ambt hierna vermelde personen te hebben gediscrimineerd wegens een van de door de wet beschermde criteria, zijnde in casu ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming.

1

B. B. (de derde), N. C. (de vierde), J. G. (de vijfde), S. S. (de zesde), J. S.

te Antwerpen op 8 juni 2015

A. B. ,
K. E. ,
M. G. ,
M. H. ,

2

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 18 oktober 2015
M. A. ,

3

T. D. J. (de eerste), N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 8 juni 2015 en 21 juni 2015, op een niet nader te bepalen datum
M. H. ,

4

B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen op 18 februari 2016
B. E. B. ,

5

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 16 oktober 2015
A. R. ,

6

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 13 januari 2016
H. H. ,

7

B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 8 juni 2015 en 8 september 2015, op een niet nader te bepalen datum
M. M. ,

8

T. D. J. (de eerste), N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 8 augustus 2015 en 8 september 2015, op een niet nader te bepalen datum
M. M. ,

9

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 18 februari 2016
A. M. ,

10

T. D. J. (de eerste),
te Antwerpen tussen 1 november 2015 en 1 januari 2016, op een niet nader te bepalen datum
M. B. ,

11

T. D. J. (de eerste), B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 1 november 2015 en 31 december 2015, op een niet nader te bepalen datum
M. Z. ,

12

T. D. J. (de eerste), B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen op 3 februari 2016
O. A. ,

13

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 5 december 2015
A. L. (alias K. T.)

G

als openbaar officier of ambtenaar, drager of agent van het openbaar gezag of van de openbare macht, te weten als politieambtenaar, een andere daad van willekeur dan bedoeld in de artikelen 147 en 148 van het Strafwetboek en die inbreuk maakt op door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten, te hebben uitgevoerd, ten nadele van hierna vermelde personen.
(art. 151 Sw)

1

B. B. (de derde), N. C. (de vierde), J. G. (de vijfde), S. S. (de zesde),
te Antwerpen op 8 juni 2015
ten nadele van A. B. ,
ten nadele van K. E. ,
ten nadele van M. G. ,
ten nadele van M. H. ,

2

B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen op 6 augustus 2015
ten nadele van H. H. ,

3

B. B. (de derde), S. S. (de zesde),
te Antwerpen tussen 12 september 2015 en 1 december 2015, op een niet nader te bepalen datum
ten nadele van A. P. ,

4

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 18 oktober 2015
ten nadele van M. A. ,

5

T. D. J. (de eerste), N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 8 juni 2015 en 21 juni 2015, op een niet nader te bepalen datum
ten nadele van M. H. ,

6

B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen op 18 februari 2016
ten nadele van B. E. B. ,

7

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 16 oktober 2015
ten nadele van A. R.,

8

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 13 januari 2016
ten nadele van H. H.,

9

B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 8 juni 2015 en 8 september 2015, op een niet nader te bepalen datum
ten nadele van M. G. (alias M. M.)

10

T. D. J. (de eerste), N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 8 augustus 2015 en 8 september 2015, op een niet nader te bepalen datum
ten nadele van M. G. (alias M. M.)

11

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 18 februari 2016
ten nadele van A. M. ,

12

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen tussen 18 februari 2016 en 12 april 2016, op een niet nader te bepalen datum
ten nadele van A. M. ,

13

T. D. J. (de eerste), B. B. (de derde),
te Antwerpen op 3 februari 2016
ten nadele van O. A. ,

14

T. D. J. (de eerste),
te Antwerpen tussen 31 oktober 2015 en 1 januari 2016 op niet nader bepaalde datum
ten nadele van M. B. ,

15

T. D. J. (de eerste), B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 1 november 2015 en 31 december 2015, op een niet nader te bepalen datum
ten nadele van M. Z. ,

16

T. D. J. (de eerste), B. B. (de derde),
te Antwerpen op 3 februari 2016
ten nadele van O. A. ,

17

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 5 december 2015
ten nadele van A. L. (alias K. T.)

H

als openbaar officier of ambtenaar, bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie,
uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber
van de openbare macht, te weten als politieambtenaar, in de uitoefening of ter gelegenheid van de

uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld te hebben gebruikt of doen gebruiken, met name tegen hiernavermelde personen, met de omstandigheid dat de gewelddaden een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge hebben gehad.
(art. 257, 266, 392, 398 en 399 lid 1 Sw)

1

B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen op 6 augustus 2015
ten nadele van H. H. ,

2

B. B. (de derde),
te Antwerpen tussen 30 september 2015 en 15 oktober 2015, op een niet nader te bepalen datum
ten nadele van A. P. ,

3

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 18 oktober 2015
ten nadele van M. A. ,

4

T. D. J. (de eerste), B. B. (de derde),
te Antwerpen op 3 februari 2015
ten nadele van O. A. ,

5

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 13 januari 2016
ten nadele van H. H.,

I

door gebaren of zinnebeelden de hiernavermelde persoon te hebben bedreigd met een aanslag op personen of eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is.
(art. 329 Sw)

B. B. (de derde),
te Antwerpen tussen 30 september 2015 en 15 oktober 2015, op een niet nader te bepalen datum
ten nadele van A. P. ,

J

Bij inbreuk op artikel 23 van de wet van 10 mei 2007 ter bestrijding van bepaalde vormen van discriminatie, als openbaar ambtenaar, met name als politieambtenaar, in de uitoefening van zijn ambt hiernavermelde persoon te hebben gediscrimineerd wegens een van de door de wet beschermde criteria, zijnde de seksuele geaardheid

B. B. (de derde), S. S. (de zesde),
te Antwerpen, op meerdere data tussen 12 september 2015 en 1 december 2015, op een niet nader te bepalen datum
ten nadele van A. P. ,

K

deel te hebben uitgemaakt van een vereniging opgericht met het oogmerk om op personen of op eigendommen misdaden te plegen waarop opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar gesteld staat, of een langere termijn, en/of op andere misdaden dan waarop dergelijke straf gesteld en/of wanbedrijven
(art. 322, 323 en 324 lid 1 en 3 Sw)

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede), B. B. (de derde), N. C. (de vierde), J. G. (de vijfde), S. S. (de zesde),
te Antwerpen van 7 juni 2015 tot 18 maart 2016

L

als geneesheer, heelkundige, officier van gezondheid, apotheker, vroedvrouw of andere persoon die uit hoofde van zijn staat of beroep kennis draagt van geheimen die hem zijn toevertrouwd, te weten als politie ambtenaar, buiten het geval dat hij geroepen was om in rechte of voor een parlementaire onderzoekscommissie getuigenis af te leggen en buiten het geval dat de wet hem verplichtte die geheimen bekend te maken, deze geheimen te hebben bekendgemaakt.
(art. 458 Sw)

1

N. C. (de vierde),
te Antwerpen tussen 10 maart 2016 en 14 maart 2016, op een niet nader te bepalen datum

2

B. B. (de derde),
te Antwerpen op 29 mei 2015

M

als openbaar officier of ambtenaar, drager of agent van het openbaar gezag of van de openbare macht, te weten als politieambtenaar, wederrechtelijk en willekeurig een of meer personen te hebben aangehouden, met name hiernavermelde personen.
(art. 147 lid 1 en 4 Sw)

1

B. B. (de derde), N. C. (de vierde),
te Antwerpen op 18 februari 2016
B. E. B. ,

2

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen op 18 februari 2016
tA. M. ,

3

T. D. J. (de eerste), K. V. B. (de tweede),
te Antwerpen tussen 18 februari 2016 en 12 april 2016, meermaals, op niet nader bepaalde data
A. M. ,

4

T. D. J. (de eerste), B. B. (de derde),
te Antwerpen op 3 februari 2016
ten nadele van O. A. ,

oOOo

en inzake het Openbaar Ministerie

zaak II (15A028458)

Waarbij op 7 april 2020 ter griffie van de correctionele rechtbank te Antwerpen werd neergelegd :
- Conclusie met burgerlijke partijstelling door Mr. voor :

K. V. B.
wonende te
wonende te

burgerlijke partij, bijgestaan door Meester

tegen BEKLAAGDEN :

1. H. E. H. ,
geboren op
niet ingeschreven
van Algerijnse nationaliteit
beklaagde

beklaagde, die verstek laat gaan.

2. M. A.,
geboren te op
ingeschreven te
van Belgische nationaliteit

beklaagde

beklaagde, bijgestaan door Meester

TENLASTELEGGING

De eerste en de tweede,

Te Antwerpen, op 18 oktober 2015,

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

Tegen hierna vermelde personen, leden van de PZ Antwerpen, officier of agent van de administratieve of gerechtelijke politie, wanneer zij handelen ter uitvoering van de wetten, van de bevelen, of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen, weerspanningheid, zijnde elke aanval, elk verzet met geweld of bedreiging te hebben gepleegd;

I. K. V. B. , Inp

II. T. D. J., Inp

Eerste verdachte zich bevindende in staat van wettelijke herhaling, veroordeeld geweest zijnde tot een gevangenisstraf van ten minste één jaar, namelijk tot 18 maanden hoofdens inbreuken op de drugwetgeving ingevolge vonnis van de correctionele rechtbank te Antwerpen dd. 29 augustus 2008 dat

kracht van gewijsde bekomen heeft op het ogenblik der huidige feiten, en het nieuwe feit gepleegd zijnde voordat vijf jaar zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is;

Tweede verdachte zich bevindende in staat van wettelijke herhaling, veroordeeld geweest zijnde tot een gevangenisstraf van ten minste één jaar, namelijk tot 2 jaar hoofdens inbreuken op de drugwetgeving ingevolge vonnis van de correctionele rechtbank te Kortrijk dd. 24 december 2013 dat kracht van gewijsde bekomen heeft op het ogenblik der huidige feiten, en het nieuwe feit gepleegd zijnde voordat vijf jaar zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is;

PROCEDURE

Aangezien een goede rechtsbedeling de samenvoeging vereiste van zaak I (15A009423) en zaak II (15A028458).

De Rechtbank voor een goede rechtsbedeling, voegde de zaken I en II samen op het zittingsblad dd. 24 maart 2020 en rechtdoende door één vonnis;

oOOo

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank van 27 juni 2019 in zaak I waarin verzachtende omstandigheden werden aangenomen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank verleent akte van burgerlijke partijstelling aan de heer K. V. B. in zaak II voor wie tijdig een conclusie werd neergelegd ter griffie, ter zitting bijgestaan door meester

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Beklaagde H. E. H. en burgerlijke partijen H. T., O. M. , R. K. zijn niet verschenen hoewel zij rechtsgeldig werden gedagvaard.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Voorafgaand

1.1. In verband met de ten laste gelegde feiten

1. In zaak I, tenlastelegging F.11 en G.15 is een materiële vergissing geslopen wat betreft de incriminatieperiode. Deze feiten hangen samen met de tenlastelegging B.10 en hebben derhalve betrekking op dezelfde incriminatieperiode. Deze moet bijgevolg worden gelezen als “te Antwerpen tussen 31 oktober 2015 en 1 januari 2016 op een niet nader bepaalde datum”.

Hetzelfde geldt voor de tenlastelegging G.14, die samenhangt met de tenlasteleggingen B.9 en F.10. Voor deze tenlastelegging moet de incriminatieperiode worden gelezen als “te Antwerpen tussen 1 november 2015 en 1 januari 2016, op een niet nader te bepalen datum”.

Onder tenlastelegging H.4 wordt in de incriminatieperiode het verkeerde jaartal vermeld. De incriminatieperiode moet worden gelezen als “te Antwerpen op 3 februari 2016”.

Onder tenlastelegging B.9 wordt het geleden nadeel omschreven als ‘een geldsom van 670 euro en medicijnen’. Uit de verklaring van A. blijkt dat dit moet worden gelezen als ‘een geldsom van 370 euro en medicijnen’.

Onder tenlastelegging B.10, F.11 en G.15 wordt het slachtoffer aangeduid als M. Z. Uit de stukken van het strafdossier blijkt dat dit moet worden gelezen als M. Z. .

Onder tenlastelegging D wordt vermeld dat de feiten werden gepleegd ten nadele van A. M. Uit de stukken van het strafdossier blijkt dat dit moet worden gelezen als A. M..
Het is gepast deze materiële vergissingen recht te zetten.

2. De rechtbank stelt verder vast dat de tenlasteleggingen G.13 en G.16 betrekking hebben op dezelfde feiten en die verder op identieke wijze worden gekwalificeerd. Er is in deze dus geen sprake van eendaadse samenloop. De rechtbank kan beklaagden voor hetzelfde feit niet twee maal onder dezelfde kwalificatie veroordelen. De rechtbank acht de vervolging van beklaagden onder de tenlastelegging G.16 derhalve ontoelaatbaar.

1.2. Horen van (vermeende) slachtoffers en getuigen ter terechtzitting

3. Door enkele beklaagden wordt de rechtbank verzocht getuigen en slachtoffers ter zitting te horen, nu vele tenlasteleggingen in belangrijke mate steunen op hun verklaringen.

4. Artikel 6.1 en 6.3.d EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, vereist dat om een belastende verklaring van een tijdens het vooronderzoek gehoorde persoon als bewijs in aanmerking te nemen, zonder dat de beklagde de gelegenheid had die persoon als getuige op de rechtszitting te ondervragen, de rechter nagaat of:

- er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige, dit wil zeggen feitelijke of juridische gronden die de afwezigheid van de getuige op de rechtszitting kunnen verantwoorden;
- de belastende verklaring het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, waarbij onder doorslaggevend wordt verstaan bewijs dat dermate belangrijk is dat het aannemelijk is dat het resultaat van de zaak heeft bepaald;
- er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen.

De rechtbank is van oordeel dat aan deze voorwaarden is voldaan. Vele van de gesuggereerde getuigen hebben een precair verblijfsstatuut en zijn daardoor niet of moeilijk terug te vinden. Daarnaast zijn vele verklaringen niet direct belastend voor beklaagden, maar zijn het slechts elementen die de verklaringen van de rechtstreekse slachtoffers ondersteunen. De rechtbank verklaart hierna daarenboven enkel die feiten bewezen waarbij aan de verklaringen op basis van andere elementen geloof kan worden gehecht. Ze maken aldus nooit het enige bewijs uit en zijn evenmin op zich doorslaggevend, nu zij slechts worden aangenomen in de mate dat ze door andere onderzoekselementen worden ondersteund. Daarnaast zijn er compenserende factoren, meer bepaald het toekennen van minder bewijswaarde aan dergelijke verklaringen, het bestaan van bewijsmateriaal dat de inhoud van afgelegde verklaringen ondersteunt of bevestigt en de mogelijkheid voor beklaagden om hun standpunt kenbaar te maken op het vlak van de geloofwaardigheid van de getuige, interne tegenstrijdigheden in de verklaringen of strijdigheid met verklaringen van andere getuigen.

De rechtbank wijst derhalve het verzoek tot het horen van getuigen ter zitting af.

1.3. Ontbrekende stukken

5. De verdediging heeft tijdens het vooronderzoek gevraagd een werkmap van B. neer te leggen met foto's van personen die werden gecontroleerd of op briefings ter sprake kwamen, het amigoregister en de e-mails met DVZ. Dit om een duidelijk beeld te kunnen scheppen van het functioneren van B.

De rechtbank sluit zich aan bij de redenen van de onderzoeksrechter en het onderzoeksgerecht om dit verzoek af te wijzen. De rechtbank acht zich daarenboven voldoende geïnformeerd over de manier van werken van beklaagde door de verklaringen van medebeklaagden, zijn overste, zijn collega's en de eigen verklaring van B.

2. Feiten en beoordeling van de schuld

6. In zaak I staan beklaagden D. J., V. B. , B. , C. , G. en S. terecht voor een aantal feiten die zij zouden hebben gepleegd tijdens de uitoefening van hun functie als politieambtenaar. Samenhangend daarmee worden beklaagden E. H. en A. in zaak II vervolgd voor weerspanning ten aanzien van D. J. en V. B. .

7. Bij de beoordeling van de feiten houdt de rechtbank rekening met de moeilijke omstandigheden waarin politieambtenaren hun werk moeten uitvoeren en de wrevel die hieromtrent kan ontstaan bij de door hen geviseerde personen. Dit neemt evenwel niet weg dat van politiemensen in alle omstandigheden kan worden verwacht dat zij zich gedragen overeenkomstig de wet en niet alleen optreden als hoeder van de openbare orde, maar ook als beschermer van de fundamentele rechten en vrijheden van iedereen die zich op Belgisch grondgebied bevindt, zonder discriminatie.

De rechtbank houdt daarnaast bij de beoordeling van de hierna weergegeven elementen rekening met het tijdsverloop in het onderzoek en in het bijzonder de grote media-aandacht die de zaak gegenereerd heeft vanaf de arrestatie van enkele beklaagden. In tal van verklaringen afgelegd na deze uitzendingen en publicaties wordt uitdrukkelijk naar deze media-aandacht verwezen. Uit de stukken van het strafdossier blijkt dat daarbij ook foto's van beklaagden in de pers verschenen die beperkt onherkenbaar werden gemaakt en dat melding werd gemaakt van een concrete plaats waar illegalen mee naar toe werden genomen. Hoewel de rechtbank er van overtuigd is dat eventuele slachtoffers soms pas de moed vinden om aangifte te doen van feiten nadat ze via de media hebben vernomen dat wel degelijk wordt opgetreden tegen politiegeweld, neemt dit niet weg dat elk strafbaar feit afzonderlijk beoordeeld dient te worden door de rechtbank. Bij de beoordeling van de verklaring van een vermeend slachtoffer moet steeds worden nagegaan of deze verklaring geloofwaardig is en steun vindt in het strafdossier, waarbij het feit dat bepaalde elementen via de media een zeer ruime verspreiding hebben gekend mee in rekening dient te worden gebracht bij verklaringen die nadien werden afgelegd (zonder dat dit impliceert dat nadien afgelegde verklaringen per definitie niet geloofwaardig zouden zijn). Hetzelfde geldt voor de waardering van de fotoherkenningen, waarbij de rechtbank daarnaast ook rekening houdt met de wijze waarop bepaalde fotodossiers werden samengesteld en met het meermaals voorleggen van (verschillende) fotodossiers waarbij de tweede keer foto's werden hernomen die zich ook reeds in het eerste dossier bevonden.

8. Het onderzoek heeft niet met zekerheid aan het licht kunnen brengen wie 'de P.' is, een politieman die verantwoordelijk zou zijn voor tal van feiten ten aanzien van illegalen. De persoonsbeschrijvingen variëren en er werden verscheidene personen in het kader van een fotoconfrontatie of verhoren aangeduid als 'de P.'. De aanduiding door een mogelijk slachtoffer van 'de P.' als dader van de feiten kan aldus niet worden gebruikt om een beklaagde aan bepaalde feiten te linken.

9. Hierna worden de verschillende ten laste gelegde feiten in chronologische volgorde besproken, waar nodig gegroepeerd.

2.1. Feiten te Antwerpen op 29 mei 2015

10. B. moet zich onder tenlastelegging L.2 verantwoorden voor een schending van het beroepsgeheim.

11. In het gsm-toestel van B. werd een WhatsApp conversatie teruggevonden met P. R.. B. stuurt een afbeelding van een rijbewijs, met de boodschap: “en?”. R. vraagt hierop wat die persoon aan het doen was. B. antwoordt dat de man ‘pottoe’ aan het rijden was en een heel stuk over het voetpad heeft gereden. R. antwoordt dat het een goede jongen betreft, waarop B. stelt dat hij wel iets zal regelen. Later in het gesprek stelt B. dat hij de man heeft laten doorrijden.

12. In het politiesysteem zijn geen vaststellingen terug te vinden rond de datum van de berichten met betrekking tot de houder van het rijbewijs.

13. B. verklaarde een foto van het rijbewijs te hebben genomen bij een controle van het voertuig. Hij denkt dat de bestuurder dronken was. Hij heeft de foto dan naar zijn vriend P. gestuurd, omdat hij er van uit ging dat betrokkene familie was van P.. Hij wilde dat P. met de man zou praten omdat diens gedrag tegenover de politie niet ok was. Hij stelt dat het stom was P. te contacteren. Hij benadrukt wel dat hij de passagier het stuur heeft laten overnemen vooraleer het voertuig terug te laten vertrekken.

14. B. stelt in conclusie zich wat deze strafbaarstelling betreft te gedragen naar de wijsheid. Hij merkt op dat het beroepsgeheim geen betrekking heeft op een feit dat geen enkel geheim karakter heeft, ook al kwam het hem ter kennis uit hoofde van zijn beroep. Het rijbewijs van een persoon sturen naar een familielid impliceert geen bekendmaking van een geheim, ook al kreeg hij hiervan kennis ingevolge zijn beroepsuitoefening, minstens zou niet voldaan zijn aan het vereiste moreel bestanddeel.

De rechtbank verwerpt dit verweer. B. trad in deze op als een noodzakelijke vertrouweling: de houder van het rijbewijs was verplicht dit document, dat persoonsgegevens bevat, aan B. te overhandigen. B. maakte hiervan een foto en stuurde deze door. Daarnaast maakte hij kenbaar welk strafrechtelijk gevolg (of gebrek daaraan) werd gegeven aan de overtreding. Ten slotte volstaat een algemeen opzet voor de schending van het beroepsgeheim. Het staat vast dat beklagde wetens en willens heeft gehandeld.

15. De feiten zijn bewezen gelet op de uitlezing van het gsm-toestel en de verklaring van B. .

2.2. Feiten te Antwerpen op 8 juni 2015

16. Onder tenlastelegging A worden B. , C. , G. en S. vervolgd voor vier diefstallen met braak, inklimming of valse sleutels, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig. Het gaat om de diefstal van:

- 700 euro ten nadele van M. H. (tenlastelegging A.1);
- 225 euro ten nadele van A. B. (tenlastelegging A.2);
- 200 euro ten nadele van niet nader geïdentificeerde Bulgaren (tenlastelegging A.3);
- 45 euro ten nadele van M. G. (alias M. M.) (tenlastelegging A.4).

In het verlengde hiervan worden zij onder tenlastelegging E vervolgd om als politieambtenaar in de woning gelegen aan de (bewoond door A. B., K. E., M. G. (alias M. M.) en M. H.) te zijn binnengedrongen buiten de gevallen die de wet bepaalt. Ook staan zij terecht voor feiten van discriminatie ten aanzien van de bewoners van dit pand onder tenlastelegging F.1 en voor inbreuken op de door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten ten aanzien van hen onder tenlastelegging G.1.

17. Op 8 juni 2015 werd de politie naar de geroepen door A. M.. Zij meldt dat de politie een inval heeft gedaan in het pand, waarbij een deur werd ingestapt en vernielingen werden aangebracht. Tijdens de inval zou er geld zijn afgenomen. Uit nazicht blijkt dat er geen huiszoeking werd uitgevoerd. Ook wordt een nummerplaat doorgegeven van een politievoertuig dat bij de actie betrokken zou zijn geweest. De nummerplaat blijkt niet te kloppen, maar wel sterk te gelijken (in plaats van) op die van het dienstvoertuig dat op het moment van de feiten werd gebruikt door G. en C. . Het voertuig kwam volgens het track en trace systeem aan op de plaats van de feiten om 11.26u en vertrok er terug om

11.54u. Ook het voertuig met S. en B. was ter plaatse, van 11.25u tot 11.55u. Er werd door hen echter geen melding gemaakt van een interventie op deze locatie.

Uit de track en trace gegevens blijkt verder dat G. , C. , S. en B. bijna gelijktijdig vertrekken aan het commissariaat en zich kort voor de feiten, van 11.13u tot 11.18u, samen aan bevinden. Na de feiten bevinden dezelfde vier zich samen op dezelfde locatie ( ) van 12.05u tot 12.13u.

Ook het telefonieonderzoek plaatst beklaagden in de buurt van de feiten. Om 11.56u is er een telefoongesprek van C. naar B. .

18. M. verklaarde de syndicus te zijn van het pand. Het pand werd twee jaar eerder onbewoonbaar verklaard en er dienen renovatiewerken te worden uitgevoerd. Op het moment van de feiten verblijven er nog twee bewoners die huur betalen. De laatste tijd worden de leegstaande kamers in het gebouw echter vaak gekraakt. In het begin werden de leegstaande kamers slotvast afgesloten, maar ze werden telkens weer geconfronteerd met kapot gestampte deuren en geforceerde sloten waardoor ze hebben beslist deze kamers niet meer af te sluiten.

Op 8 juni 2015 werd ze door een bewoner van het pand verwittigd dat de politie was binnengevallen. Ze hadden kamers doorzocht en geld gestolen van de bewoners. Ze heeft hen dan gezegd naar het politiekantoor te gaan, wat ze blijkbaar al hadden gedaan maar daar zeiden ze geen weet te hebben van enige controle in het pand. Na haar werk is ze dan naar het pand gereden. Ze stelde vast dat een deur van een kamer was ingestampt en de kamer was overhoop gehaald. Ze is dan samen met een bewoonster naar het politiekantoor gereden, maar dat was gesloten. Ze hebben uiteindelijk het noodnummer 101 gebeld en er is politie ter plaatse gekomen. Ook zij hebben navraag gedaan naar een actie in het pand, maar ook toen was hierover niets bekend. Op het moment dat ze toekwam, waren de bewoners in paniek. De bewoners zeiden dat een politieman van Arabische afkomst was en een andere van Poolse afkomst. De Arabische politieman had een litteken op de arm.

Ze heeft geen weet van twee Bulgarse mannen die in het pand zouden hebben verbleven in de periode van de feiten. H. verbleef als kraker in het gebouw.

De foto's die door M. werden bezorgd tonen schade aan deuren en een matras. De schade wordt ook door de politiediensten vastgesteld.

19. T. maakte deel uit van het politieteam dat op vraag van M. ter plaatse kwam. Ze stelt dat het een vuil, bouwvallig en rommelig pand betrof. Ze omschrijft het pand als een typisch pand waar de voordeur bijna altijd open staat. Het appartement met de kapotte deur bevond zich op de tweede verdieping en lag helemaal overhoop. Ze kan zich geen opvallende beschadigingen herinneren. De bewoner was niet aanwezig. Ze heeft samen met haar collega verder geïnformeerd of er huiszoeken plaats hadden gevonden.

Ook S. maakte deel uit van dit team. Hij legt gelijkaardige verklaringen af. Hij bevestigt dat de foto's van M. van de toestand van het appartement overeenstemmen met wat hij heeft vastgesteld.

Terreinondersteuner P. kwam eveneens ter plaatse. Hij bevestigt de verklaringen van zijn collega's. Het appartement was duidelijk doorzocht; hij zag beschadigde meubelen en een hoop rommel. Ook hij bevestigt dat de foto's van M. overeenstemmen met de toestand zoals hij die heeft vastgesteld.

Uit nazicht van de politiedatabanken blijkt dat bij voorgaande controles in het pand op 4 augustus 2015 en 2 en 16 september 2015 de deur van het pand slotvast was.

20. B. verklaarde dat hij op de tweede verdieping van het pand woonde. Hij lag op bed toen er werd geklopt op de deur. Voor de deur stonden drie politiemannen. Hij heeft geen naamplaatjes op hun uniform gezien. Een politieman vroeg naar zijn identiteitsdocumenten, maar hij had deze niet omdat hij illegaal in het land verbleef. Hij toonde zijn portefeuille, waarop de politieman gekend als 'de P.' het

geld (225 euro) er uit nam en vroeg of hij kon bewijzen dat het zijn geld was en het niet afkomstig was van drugsverkoop. Hij heeft hierop geantwoord dat het zijn loon betrof. De politieman heeft daarop gezegd dat het geld van België was en heeft het in zijn broekzak gestoken. Daarna zijn ze terug vertrokken. Hij heeft niet gezien wat er op de andere verdiepingen is gebeurd. Achteraf heeft hij wel gehoord van de andere bewoners dat er ook bij anderen was gestolen.

Hij had de politiemannen nooit eerder gezien. Een van hen wordt in de buurt 'de P.' genoemd; het is een grote man met blond kort haar in stekeltjes. De tweede was ook groot, had zwart haar met gel en had een baard. De man lijkt op een Marokkaan en was al eerder in het gebouw geweest in het kader van drugsfeiten. De derde was kleiner en had kort blond haar; deze heeft niets gezegd maar enkel rondgekeken in de kamer. Beneden was er een vierde politieman, maar die heeft hij niet gezien. Een van de politiemannen had een litteken, waar hij hem zeker aan zou herkennen.

Er wordt hem een fotoboek voorgelegd met 105 foto's, waaruit hij niemand herkent. Wanneer hem later zes foto's worden voorgelegd (de foto's van beklaagden in zaak I), stelt hij dat S. en G. op zijn kamer zijn geweest.

21. H. stelde dat hij op het moment van zijn verklaring (5 april 2016) iets meer dan twee maanden in België was; voordien was hij hier ook al enkele maanden maar hij is ondertussen teruggekeerd naar zijn woonplaats in Spanje. Op het tijdstip van de feiten huurde hij voor twee weken een kamer van M. op de tweede verdieping. Op 8 juni 2015 werd omstreeks 11.00u op de deur geklopt. Toen hij de deur opende stond er politie. Er waren 5 à 6 politiemensen in het gebouw die aan de verschillende kamers aanklopten. In zijn kamer zijn er drie politiemensen binnengekomen. Ze begonnen direct een huiszoeking uit te voeren; ze doorzochten de kasten, gooiden zijn kledij op de grond, scheurden zijn matras kapot en maakten duidelijk dat ze op zoek waren naar drugs. Hij zei hen dat hij geen drugs had, maar ze bleven zoeken. Hij had 780 euro onder zijn hoofdkussen liggen. Dit hebben ze (meer bepaald de politieman van Marokkaanse origine) gevonden en meegenomen, net als zijn gsm-toestel. Zodra ze dat hadden gevonden, hebben ze de kamer verlaten. Ze gingen naar beneden en hij is hen gevolgd met de vraag zijn geld en gsm terug te geven. Hij heeft daarop zijn gsm teruggekregen. Hij vroeg dan nog om hen te mogen vergezellen naar het commissariaat om een bewijs te krijgen van het geld dat hem was afgenomen. Een van de politiemensen (een man die van vreemde origine lijkt te zijn met zwart haar) heeft dan zijn handschoenen aangedaan en gaf hem een duw op de borst, waardoor hij achterover op de trap viel. Daarna heeft de politie het pand verlaten. Hij is hen nog achterna gegaan om opnieuw om zijn geld te vragen, maar daar hadden ze geen oren naar. Ondertussen heeft hij ook vernomen dat ze van een andere bewoner, C., meer dan 200 euro hebben gestolen. De politie zou tegen hem hebben gezegd dat het 'geld van België' was. Enkele uren later is hij samen met een vriendin, K. (E.), naar het politiekantoor in de gegaan om aangifte te doen. K. was ook getuige van de feiten.

Wanneer hem zes foto's (van beklaagden in zaak I) worden voorgelegd herkent hij B. als diegene die zijn geld heeft afgenomen. Ook C. was er bij. 'De P.' is volgens hem D. J..

22. E. verklaarde een kamer te huren op de derde verdieping. In het pand, dat bestaat uit een gemeenschappelijke keuken en meerdere kamers, wonen vooral personen zonder geldige verblijfsdocumenten. Zij lag op bed toen er werd aangeklopt. Er stonden twee politiemannen voor haar deur, een van Marokkaanse en een van Poolse origine. Hierom gevraagd, heeft zij de Marokkaanse politieman haar identiteitsdocumenten gegeven. Deze heeft de documenten gecontroleerd en dan teruggegeven. Na de controle wilde zij haar deur terug sluiten. Op dat moment kwam H. naar boven en vertelde dat de politie hem 700 euro had afgenomen. Daarop is zij gaan kijken in de kamer naast de hare, waar de politie was binnengegaan. In die kamer woonden twee illegale Bulgaren (in een latere verklaring stelt ze dat het ook Algerijnen of Marokkanen kunnen geweest zijn; nog later stelt ze dat één van de twee 'Bulgaren' B. was). Zij zag hoe de Bulgaren werden gefouilleerd door de politie en hoe ze het geld van de Bulgaren afnamen. De politieman van Marokkaanse origine telde het geld op de tafel. De Bulgaren hebben haar verteld dat er ongeveer 200 euro werd gestolen. Het was duidelijk dat de politiemannen schrokken toen ze hen zagen en ze zijn naar beneden gegaan. Zij en H. zijn hen gevolgd. Er stonden twee jonge politiemannen aan de buitendeur. Zij trokken de deur van het gebouw dicht alvorens ze naar buiten konden lopen. Volgens haar wilden ze op die manier voorkomen dat ze achter

de 'Marokkaan' en de 'Pool' zouden aanlopen. Ze bevestigt de verklaring van H. dat hij in het tumult een duw kreeg, al was het volgens haar meer tegenhouden dan een duw. Ze is er nog in geslaagd de toegangsdeur open te trekken en heeft de politiemannen in een voertuig zien stappen, dat tegen de rijrichting stond geparkeerd.

Zij kan de vier politiemannen als volgt omschrijven:

- en grote, sportieve man van ongeveer 28 tot 35 jaar oud, van Marokkaanse origine en met een groot litteken op de linkerarm, met kort zwart haar en een lichte baardgroei;
- een lange, niet zo brede man met blonde haren, bijna kaal en zonder baard van ongeveer 35 tot 40 jaar oud. Hij is van Poolse afkomst en is zeer bekend in Borgerhout als politiemann die geld, drugs en waardevolle voorwerpen van illegalen steelt;
- twee jonge mannen.

De politiemannen droegen geen graden of naamplaatjes.

Zij heeft gehoord dat de politie heeft gewacht tot er iemand toekwam aan de woning om mee binnen te gaan. Op de eerste verdieping hebben ze een kamerdeur open gestampt; de kamer werd overhoop gehaald, de matras en de kussens werden gescheurd. In die kamer had een maand eerder een huiszoeking plaats gevonden bij de vorige huurder, die bekend stond als dealer. Daarna zijn ze naar de tweede verdieping gegaan, naar de kamer van H.. De politie vroeg hem of hij een dealer was, wat die ontkende. Zijn kamer werd doorzocht en de politie nam 700 euro mee. Het was de politiemann van Marokkaanse origine die het geld heeft afgenomen.

Zij is samen met H. naar het politiekantoor in de _____ gegaan om aangifte te doen; daar werd gezegd dat een bericht zou worden doorgegeven aan de dienst intern toezicht. Er wordt haar een fotoboek voorgelegd met 105 foto's, waaruit zij niemand herkent. Ze herkent later bij een nieuwe fotoherkenning (waarbij 6 foto's worden voorgelegd) S. als de man die beneden aan de voordeur stond en H. heeft geduwd. B. duidt ze aan als de man die overal binnen is geweest.

23. M. verklaarde een kamer op de derde verdieping te hebben betrokken. Hij werd gecontroleerd en er werd 45 euro van hem gestolen door een politiemann die bekend staat als 'de P.'. Het geld zat in zijn broekzak en werd gevonden bij een fouille. Hij heeft daar eerst niets van gezegd omdat hij niet gevoeld had dat zijn geld werd weggenomen. Pas na het vertrek van de politie heeft hij de diefstal vastgesteld. 'De P.' was toen vergezeld van een politiemann van Albanese afkomst.

Wanneer hem zes foto's worden voorgelegd, herkent hij C. en D. J.. Het is C. die het geld heeft afgenomen. D. J. is beneden blijven staan. De P. is S.; hij kent hem van op straat. De politiemann uit Albanië herkent hij niet op de foto's.

24. B. is de uitbater van café M. in _____. Hij verklaarde dat twee politiemannen vaak zijn café en de klanten controleren. Van de klanten heeft hij vernomen dat mensen zonder papieren worden gevisieerd en dat de drugs en het geld die ze op zak hebben van hen worden afgenomen. Die praktijk sleept al zeker zes maanden aan. Het gaat steeds om dezelfde politiemann met een andere collega. Het gaat om een lange blanke man, stevig gebouwd, blond kort haar en een baard. Hij wordt 'de P.' genoemd omdat hij op een man van Poolse afkomst lijkt. Er werd hem een fotoalbum met 105 foto's voorgelegd, waarin hij de man op foto 41 met zekerheid herkent als 'de P.'. Het betreft inspecteur B. Nazicht naar interventies in het café brengt aan het licht dat op 1 mei 2015 een interventie plaatsvond door inspecteurs B. en S..

25. L. was geen ooggetuige van de feiten, maar gaf relaas van wat M. hem vertelde. M. zou in het theehuis op de hoek hebben gezeten toen de politie er binnen kwam voor een identiteitscontrole. Omdat zijn papieren op zijn kamer lagen, gingen de politiemannen met hem mee naar de _____, waar hij werd bestolen. Hem werd het fotoalbum met 105 foto's voorgelegd, waarbij hij de man op de derde foto (H.) herkent als 'de P.'.

Z. verklaarde dat hij voor de woning stond en de politie twee keer de sleutels van het pand is gaan vragen in het theehuis. De tweede keer zou een bewoner de deur hebben geopend. Hij stelt de politiemensen op

de foto's 1, 3 en 31 te herkennen als de politiemensen die de controle hebben uitgevoerd in de . Het gaat om S., H. en G. .

26. E. A. zag de interventie vanuit een vzw op de hoek van de en de . In de loop van de voormiddag zijn er twee politiewagens gestopt, waarvan twee politiemannen de vzw zijn binnengekomen. Achteraf hoorde hij dat er gestolen was bij een andere persoon die ook aanwezig was in de vzw en boven de vzw woonde. De eerste van de twee was lang, had blond haar, was kalend en had een ruwe baard. De tweede was eveneens blond en had een volledige baard. In het fotoalbum met 105 foto's herkent hij de man op foto nummer 3 als de eerste man. Het betreft inspecteur H..

27. B. stelde een meldingsfiche op van een tussenkomst op 22 april 2015 naar aanleiding van een oproep waarin werd gesteld dat er een halve kilogram cocaïne op de tafel lag.

28. B. verklaarde dat ze door de meldkamer naar de werden gestuurd wegens de verkoop van drugs op straat; een man had gemeld dat er een halve kilo cocaïne te koop werd aangeboden en de verkoper zou zich in het pand bevinden. Ter plaatse gekomen was er niets te zien. Een dag of twee later zijn ze er terug gepasseerd tijdens een patrouille. Ze zagen toen dat de toegangsdeur van het pand open stond; hij heeft er geen weet van dat een politieman zou zijn gaan vragen de deur te gaan openen in de vzw op de hoek. Hij denkt toen met C. te zijn binnengegaan. Iedereen is mee binnen geweest, zeker tot op de eerste verdieping. S. was de hele tijd bij hem en samen zijn ze alle deuren afgegaan. Ze zijn in het hele gebouw op elke deur gaan kloppen om na te kijken of er iets onregelmatig was gebeurd. Er waren geen onregelmatigheden. Wanneer ze iemand aantreffen in zo'n pand controleren ze of die daar woont. Ze zijn geen enkele woonst binnengegaan; er werden geen kasten doorzocht of matrassen kapotgescheurd. Hij weet niets van diefstal van geld in het pand. Hij heeft niemand een duw gegeven. Er is enkel een vrouw achter hem aangekomen, zelfs tot buiten. Ze was rustig en wilde de reden van de controle weten en vroeg of ze een huiszoekingsbevel hadden. Hij heeft haar dan uitgelegd dat ze geen bevel hadden maar dat ze kwamen kijken of alles in orde was omdat de deur open stond.

Hij heeft een litteken op de linker onderarm ter hoogte van de onderarm. Ze zijn de ingereeden tegen de rijrichting in en zo ook terug vertrokken. Als ze zouden afgesproken hebben om een controle te doen in het pand, zouden ze in de gewone richting de straat zijn ingereeden.

Over de gezamenlijke stilstand aan verklaarde hij dat dit wel meer gebeurde: vrijwel elke shift kwamen ze daar even samen. Er werden daar geen afspraken gemaakt. Na de controle zijn ze naar dezelfde plaats gegaan, waarschijnlijk om te babbelen over de controle. Binnen had hij immers alleen S. gezien. Het telefoongesprek met C. vlak na de controle was mogelijk om te zeggen nog even langs 'de brug' te rijden. Ze hebben dat niet voor de deur gedaan, omdat er volk buiten stond.

Bij B. wordt een litteken van ongeveer vijf centimeter vastgesteld boven de linkerhand.

29. C. verklaarde zich te herinneren ooit in het pand te zijn geweest. Het pand werd door D. J. omschreven als 'een drugskot'. Ze waren er met z'n vieren of zessen, maar hij kan zich niet herinneren welke collega's aanwezig waren, vermoedelijk D. J., B. en S.. In een latere verklaring stelt hij dat D. J. er niet bij was. Ze hadden telefonisch afgesproken om er samen eens binnen te gaan. Vermoedelijk hebben ze dit niet radiofonisch gemeld, om te vermijden dat andere ploegen zich daaraan zouden storen. Dat ze elkaar aan zagen, gebeurde wel meer. De deur beneden stond open (op een kier); het was er erg bouwvallig. Hij heeft er geen deur ingetrapt; vermoedelijk was die al in die staat toen ze toekwamen. Evenmin weet hij iets over de vernieling van een matras. Hij weet niets van het feit dat de sleutel in een naburig theehuis zou gevraagd zijn of over het wegnemen van geld. Ze dragen altijd hun naamplaatje. De mensen in het gebouw zijn slechts onderworpen aan een snelle controle, om te zien wat ze in hun zakken hadden en hun identiteitsdocumenten na te kijken. Het kan zijn dat daarbij mensen werden gefouilleerd. Hij wist niets van de eerdere melding omtrent de aanwezigheid van een halve kilogram drugs.

30. G. verklaarde dat in de vzw op de hoek en in het pand vaak illegalen zitten en er drugs worden gedeald. Hij schat dat hij drie à vier keer een controle heeft gedaan in de vzw aan de hand van lijsten van DVZ met terug te sturen illegalen. Op de dag van de feiten deden ze een controle in de vzw, nadat B. of C. er iemand hadden zien binnengaan die ze meenden te herkennen. Een van de aanwezigen had zijn identiteitspapieren niet bij zich en is die gaan halen in de . B. is met die man mee geweest, hij zelf is in de vzw gebleven en denkt dat C. en S. bij hem zijn gebleven. Hij weet niet meer wie het initiatief nam tot de controle. De twee patrouilles zijn elkaar daar tegengekomen; ze hadden niet afgesproken. Ze hadden iemand zien lopen die ze wilden controleren en hebben dan besloten ook de anderen in de vzw te controleren. Na de controle in de vzw zijn de overige drie ook naar het pand gegaan; ze hebben niet gevraagd naar de sleutel van het pand. De deur stond open toen ze ter plaatse kwamen en ze zijn in de gang geweest; B. was toen nog boven. Ze hebben onderaan de trap gevraagd of alles in orde was, zonder dat er visueel contact was. B. bevestigde dit, waarop ze zijn vertrokken. Het zou kunnen dat C. ook boven is geweest, S. en hijzelf zijn niet boven geweest. Hij is niet in het woongedeelte geweest. Hij weet niets van diefstal. Hij en zijn collega's dragen altijd hun naamplaatjes. Hij weet niets over de eerdere melding van een halve kilogram cocaïne in het pand.

Hij heeft geen verklaring voor hun gelijktijdig vertrek aan het commissariaat. Er wordt wel vaker afgesproken aan om samen wat te praten. Hij heeft evenmin een verklaring voor de bijeenkomst na de controle. Er werd niet gesproken over in beslag genomen voorwerpen of gelden. Het was zeker geen geplande controle.

31. S. beriep zich aanvankelijk op zijn zwijgrecht. Later verklaart hij zich niet te kunnen herinneren of ze een opdracht hadden in de ; mogelijk waren het ambtshalve vaststellingen. Ze zijn daar gestopt voor een openstaande deur. Hij denkt dat er ook een andere patrouille was, waarschijnlijk C. en G. . Hij en B. zijn gestopt omdat ze een open deur van een appartementsgebouw zagen waarvan ze een tijd geleden via de radio hadden gehoord dat een man er drugs aanbood. Hij kan zich geen telefoongesprek herinneren tussen C. en B. . Ze hebben hun voertuig geparkeerd, waarna de tweede ploeg is aangekomen. Ze hebben dan met de collega's gesproken.

Vervolgens zijn er collega's binnengegaan in de vzw op de hoek; hij stond alleen buiten. B. had dit beslist. Dit was om een controle uit te voeren; er werd geen sleutel gevraagd. De collega's zijn dan naar buiten gekomen met een persoon die iets ging halen uit het appartement. Zijn collega's zijn hem voorbij gewandeld en hij vermoedt dat ze hebben gezegd dat ze de papieren van die persoon gingen halen. Ze zijn dan alle vier naar binnen gegaan. Hij bleef beneden wachten omdat het toch maar om een identiteitscontrole ging, G. stond op de trap, B. en C. gingen naar boven. Ze zijn vijf tot tien minuten boven geweest. Hij heeft gewacht tot zijn collega's terug waren en daarna zijn ze vertrokken. Aangezien hij beneden stond, heeft hij niets van de controle gezien. Hij heeft niet horen kloppen of stampen. Hij heeft niemand een duw zien geven. Buiten G. heeft hij beneden niemand gezien.

Ze spreken soms af aan met collega's om eens te babbelen. Het was niet om afspraken te maken omtrent de controle in de . Hij heeft geen idee waarom ze na de controle op dezelfde plaats kwamen; misschien hebben B. en C. daar samen afgesproken.

32. D. J. verklaarde niet aanwezig te zijn geweest bij deze feiten. Dit wordt bevestigd op basis van het track en trace systeem.

33. Beklaagden betwisten geenszins hun aanwezigheid op de plaats van de feiten en de controle in het pand . Zij betwisten wel allen de ten laste gelegde feiten of minstens hun betrokkenheid daarbij.

34. De rechtbank oordeelt dat de feiten bewezen zijn in hoofde van B. en C. . Uit de track en trace gegevens blijkt dat beklagden voorafgaand aan de actie op een plaats verzamelden en zich na de actie opnieuw naar daar verplaatsten. De rechtbank hecht derhalve geen geloof aan de stelling dat het hier om een louter toevallige controle ging, gebaseerd op het openstaan van de voordeur. Het verschil in aankomst- en vertrektijd van telkens één minuut tussen beide ploegen acht de rechtbank in dit opzicht irrelevant. Dit wordt ondersteund door het feit dat, blijkens verscheidene verklaringen, waaronder deze

van S., de beklagden in de vzw op de hoek een controle uitvoerden, om daarna het pand te betreden. Een verplaatsing naar de vzw zou onnodig en onnuttig zijn indien men op basis van de openstaande deur meent dat een interventie zich opdringt. Daarnaast moet worden gewezen op de verklaring van C. omtrent een telefonische afspraak om in het pand binnen te gaan (karton III, kaft 7, subkaft 'C. ', stuk 29), die volgens de rechtbank gelet op het minimale verschil in aankomsttijd tussen beide ploegen niet kan zijn gemaakt op het moment dat de eerst aanwezige ploeg de deur zag open staan. Verder moet worden vastgesteld dat beklagden op geen enkel moment melding hebben gemaakt van hun actie, terwijl twee ploegen hier een half uur ter plaatse zijn geweest.

De diefstallen blijken verder afdoende uit de verklaringen van de slachtoffers, ondersteund door de verklaring van E., zelf geen slachtoffer van deze feiten. Zij bleek over geldige documenten te beschikken en werd verder ongemoeid gelaten, maar was wel ooggetuige van de feiten ten aanzien van de onbekend gebleven personen die ze aanvankelijk omschreef als Bulgaren. Zij werd onmiddellijk na de feiten ten aanzien van H. door deze laatste aangesproken. Ze was verder getuige van het tegenhouden van H. wanneer deze verhaal ging halen bij de politie. Ze nam samen met H. en M. onmiddellijk initiatief om klacht in te dienen bij de politiediensten tegen het optreden van beklagden.

De rechtbank verwerpt het verweer dat de vermeende slachtoffers slechts klacht indienden omdat ze er van uit gingen dat ze er voordeel zouden uit halen om als slachtoffer van politiegeweld te worden aangemerkt in het kader van hun illegaal verblijf in het land of hun band met een persoon in dergelijke situatie. Dergelijke klacht heeft geen impact op het verblijfsrecht van personen. De rechtbank verwerpt eveneens het verweer dat de verklaringen van de slachtoffers en getuigen niet geloofwaardig zouden zijn gelet op de foutieve fotoherkenningen. De rechtbank acht deze niet doorslaggevend, gelet op de omstandigheden waarin deze plaatsvonden en het tijdsverloop sinds de feiten, waardoor de betrouwbaarheid ervan twijfelachtig is (zie supra, alsook de stelling van verscheidene beklagden daaromtrent).

In het kader van deze diefstallen werd binnengedrongen in de individuele woningen van de slachtoffers (tenlastelegging E) en werd inbreuk gemaakt op de door de Grondwet gewaarborgde rechten en vrijheden van betrokkenen (tenlastelegging F.1). Dat hierbij ook sprake was van discriminatie blijkt afdoende uit het feit dat E. ongemoeid werd gelaten na controle van haar identiteitsdocumenten, terwijl andere (illegale) bewoners wel werden geïnterviewd, alsook de uitlatingen van de politiemannen ten aanzien van de slachtoffers. Hieruit blijkt voor de rechtbank afdoende dat voldaan is aan de vereisten van tenlastelegging F.1.

35. De feiten zijn in hoofde van B. en C. bewezen gelet op de vaststellingen van de verbalisanten, de resultaten van het track en trace systeem, het telefonieonderzoek, de verklaringen van slachtoffers en getuigen.

36. De rol van beklagden G. en S. bij deze feiten wordt betwist, nu uit het geheel van de verklaringen duidelijk is dat zij niet in de individuele kamers (en dus bij de diefstallen) aanwezig waren. Zij zijn voor de duur van de feiten beneden in het gebouw gebleven. Minstens was niet voldaan aan het deelnemingsopzet.

De rechtbank is van oordeel dat de schuld van G. en S. niet boven elke redelijke twijfel is aangetoond. Uit de verschillende verklaringen blijkt niet dat zij actief hebben bijgedragen aan de feiten, nu ze niet mee naar boven zijn gegaan in het pand. Het is niet uit te sluiten dat ze niet op de hoogte waren van de feiten gepleegd door B. en C. ; uit het telefonieonderzoek blijkt dat afzonderlijk werd gecommuniceerd tussen B. en C. . Zij worden derhalve vrijgesproken wegens twijfel.

2.3. Feiten te Antwerpen op 20 juni 2015

37. Onder tenlastelegging B.1 worden D. J. en C. vervolgd voor een diefstal met geweld of bedreiging van een bedrag van 230 euro, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn

ambtsbediening, door twee of meer personen en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig ten nadele van M. H.. In het verlengde hiervan staan zij terecht voor feiten van discriminatie (tenlastelegging F.3) en voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten (tenlastelegging G.5).

Onder tenlastelegging D worden D. J. en C. vervolgd voor een poging diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, ten nadele van A. M..

Uit het onderzoek is gebleken dat beide feiten in tijd en ruimte met elkaar verbonden zijn, zodat ze hier samen worden behandeld.

2.3.1. Elementen uit het strafdossier

38.H. verklaarde dat hij enkele dagen na de eerdere feiten (onder 2.2) in de het pand verliet. Bij het openen van de deur merkte hij twee politiemensen op die bij de eerdere controle betrokken waren. Ze zaten in een wagen te wachten. Hij verliet het gebouw en werd ogenblikkelijk staande gehouden. Hij moest zijn handen tegen de muur plaatsen en werd gefouilleerd. Op dat moment had hij ongeveer 230 euro bij zich. Dit geld werd afgenomen zonder daar iets over te zeggen. Hij vroeg de politiemensen om hun nummer te geven en zei dat hij al klacht tegen hen had ingediend. Toen ze dat hoorden, zijn ze onmiddellijk in hun wagen gesprongen en weggereden.

Wanneer hem foto's worden voorgelegd, duidt hij D. J. en C. aan.

39. M. verklaarde dat ze had vernomen dat twee weken na de inval in de woning twee politiemensen terug aan de woning stonden en trachtten de deur te openen met een kaart. Op dat moment kwam een van de slachtoffers van de feiten van 8 juni 2015 naar buiten. Hij heeft de politiemensen aangesproken en hun naam gevraagd, maar ze zijn toen snel vertrokken tegen de rijrichting in. Zelf heeft ze hen nooit gezien.

40. E. verklaarde dat ze van de eigenaar van het café op de hoek heeft gehoord dat op 7 juni twee mannen hadden geprobeerd in te breken in het gebouw; de eigenaar had gezien dat ze probeerden het slot te forceren met een kaartje.

41. Uit het track en trace systeem blijkt dat in juni 2015 na de feiten van 8 juni 2015 slechts één patrouillewagen in de heeft stilgestaan, dit op 20 juni tussen 17.28u en 17.32u. Verder blijkt dat de wagen vertrokken is tegen de rijrichting in. De bestuurder was D. J., die een team vormde met C. .

42. D. J. verklaarde nooit in de te zijn geweest. Hij ontkent de poging tot inbraak in het pand door middel van een kaart. De logging door het track en trace systeem op de plaats van de feiten verklaart hij doordat hij vermoedt iemand te hebben gecontroleerd die hij dacht te herkennen van de lijst van op te sporen personen. Dat bleek niet het geval te zijn. Bij de controle werden ze aangesproken door een man die hun naam vroeg. Hij ontkent H. ooit te hebben gefouilleerd, laat staan geld hem van te hebben afgenomen. Hij heeft de man zijn naam of stamnummer gegeven; hij weet niet of hem is gezegd dat er klacht tegen hem was ingediend, aangezien dat wel vaker gebeurt. Hij is tegen de rijrichting ingereken omdat de man die ze wilden controleren zo de straat in liep.

43. C. verklaarde zich een controle met D. J. op de hoek - te herinneren. D. J. nam het initiatief tot controle van een Noord-Afrikaanse man. Op het moment dat ze willen vertrekken, is een persoon naar hen toegekomen vanuit de . Die man richtte zich tot D. J. in een vreemde taal. Ze hebben er eigenlijk niet op gereageerd en zijn vertrokken. De man werd door hen niet gecontroleerd of gefouilleerd. Het zou kunnen dat ze tegen de richting zijn gereden. Ze hebben niet geprobeerd het pand te openen met een kaart.

2.3.2. Tenlastelegging D

44. Onder tenlastelegging D worden D. J. en C. vervolgd voor een poging diefstal met braak, inklimming of valse sleutels, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, ten nadele van A. M..

45. Uit samenlezing van de verklaring van M. en deze van H. blijkt dat H. de bewoner is waar M. naar verwijst in haar verklaring. Deze vaststelling stemt ook overeen met het feit dat volgens het track en trace systeem de stilstand van D. J. en C. in de de enige stilstand van een patrouille is op die plaats in de relevante periode. H. zelf maakt geen melding van enige poging tot inbraak door de betrokken politiemannen; hij situeert beklagden zelfs uitdrukkelijk in hun voertuig en niet aan de deur van het pand. Er ligt derhalve geen bewijs voor van de ten laste gelegde feiten en beklagden worden hiervoor vrijgesproken.

2.3.3. Tenlasteleggingen B.1, F.3 en G.5

46. Onder tenlastelegging B.1 worden D. J. en C. vervolgd voor een diefstal met geweld of bedreiging van een bedrag van 230 euro, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, door twee of meer personen en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig ten nadele van M. H.. In het verlengde hiervan staan zij terecht voor feiten van discriminatie (tenlastelegging F.3) en voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten (tenlastelegging G.5). Deze feiten vonden volgens de dagstelling plaats tussen 8 juni 2015 en 21 juni 2015 op een niet nader te bepalen datum. Uit de hoger aangehaalde elementen blijkt evenwel dat deze feiten plaatsvonden op 20 juni 2015. De rechtbank preciseert de incriminatieperiode van deze feiten overeenkomstig.

47. De rechtbank stelt vast dat M. in haar verklaring geen melding maakt van enige diefstal of controle ten aanzien van H.. Hiervan werd slechts melding gemaakt in de verklaring van H., afgelegd na de media-aandacht die de zaak heeft gekregen. Voor het overige, wat betreft het bevragen van D. J. en C. omtrent hun identiteit, lopen de verklaringen van zowel beklagden als M. en H. wel gelijk. Er zijn verder geen elementen in het strafdossier die de beweringen van H. staven. De verdediging wijst er daarnaast terecht op dat H. in zijn verklaring stelt dat het om politiemannen gaat die aanwezig waren bij de actie in de van 8 juni 2015, terwijl het onderzoek heeft aangetoond dat D. J. niet aanwezig was bij deze feiten. De rechtbank spreekt beklagden hiervoor vrij.

2.4. Feiten te Antwerpen tussen 8 juni 2015 en 8 september 2015 op een niet nader te bepalen datum

48. Onder tenlastelegging B.6 worden B. en C. vervolgd voor een diefstal met geweld of bedreiging van een bedrag van 170 euro en een gsm-toestel, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, door twee of meer personen en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig ten nadele van M. G. (alias M. M.). Zij moeten zich in dit kader ook verantwoorden voor feiten van discriminatie (tenlastelegging F.7) en voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten (tenlastelegging G.9).

49. M. verklaarde dat hij ongeveer twee maanden na de feiten in de opnieuw werd gecontroleerd door de politiemann die 'de P.' wordt genoemd, vergezeld van een kleinere politiemann met blond haar en een zeer fijn baardje. Hij had gewerkt als schilder en had daarvoor 170 euro gekregen. Hij ging toen naar de vzw T. en verliet de zaak omstreeks 21.30u (in een latere verklaring: tussen 22.30u en 23.00u). Onderweg naar huis werd hij door de politie gecontroleerd. Ze vroegen naar zijn papieren, waarop hij antwoordde dat hij die niet had. Hij moest hen dan volgen tot achter de hoek in de , waar hij tegen de muur werd gezet en gefouilleerd. 'De P.' fouilleerde hem, vond de 170 euro en stak ze in terug in de binnenzak van zijn jas. Ook zijn gsm werd toen gevonden en terug gestoken. Daarna moest hij op aangeven van de andere politiemann instappen in de politiewagen en werd hij meegenomen. Hij werd niet geboeid en er werd hem niet gezegd waar ze naartoe gingen. Hij werd meegenomen naar een hem onbekende plaats. De wagen stopte aan een rivier. Hij moest uitstappen en vreesde voor zijn leven. Hij

moest zijn handen tegen de combi plaatsen en werd opnieuw gefouilleerd door ‘de P.’. Het geld werd hem afgenomen. ‘De P.’ nam ook een Iphone af en vroeg naar de code. Daarin vond de politieman een foto die hij had genomen van de combi met vermelding van het voertuignummer. ‘De P.’ sprak hierop zij collega aan en gooide de gsm in het water. Nadien duwde de politieman hem met geweld op de grond door hard op zijn schouder te duwen. Daarna bleef hij gehurkt zitten. De andere politieman, chauffeur van het voertuig, stond er de hele tijd op te kijken. Daarop zijn beide politiemannen vertrokken en heeft hij te voet zijn weg naar huis gezocht.

Bij een fotovoorlegging duidt hij C. en B. aan uit een fotoboek met 20 foto’s. Hij stelt dat de hem nu voorgelegde foto’s veel duidelijker zijn dan die voorgelegd bij de eerste fotovoorlegging.

50. De verklaringen van M. konden in de loop van het onderzoek niet worden ondersteund door enig objectief element. De fotovoorlegging is voor de rechtbank niet afdoende om elke redelijke twijfel ten aanzien van de schuld van beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten weg te nemen, gelet op de hoger aangehaalde bezwaren, en spreekt hen hiervoor derhalve vrij.

2.5. Feiten te Antwerpen op 6 augustus 2015

51. B. en C. staan terecht voor inbreuken op de door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten ten aanzien van H. H. onder tenlastelegging G.2 en voor het onwettig gebruik van geweld tegen hem met ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg onder tenlastelegging H.1. Onder tenlastelegging C.1 worden B. en C. vervolgd voor valsheid in een kort verslag door te vermelden: “[...] wanneer wij een man in net maatpak op de grond zien liggen. Wanneer wij betrokkene wekken [...]” om zo deze feiten te verdoezelen.

52. Een politieteam werd om 02.25u naar gestuurd voor een man die in elkaar was geslagen en bestolen was van zijn fiets sleutel en geld. Wanneer ze om 02.31u ter plaatse komen, staat een man vanop afstand naar hen te zwaaien. De man, geïdentificeerd als H. H. , is in paniek en zegt dat zijn fiets sleutel werd gestolen en hij slagen heeft gekregen van politiemannen. Hij werd geboeid en kreeg een slag in het aangezicht. Ze zouden hem ervan hebben verdacht een fiets te hebben gestolen. In het politievoertuig zaten nog drie personen in burger.

Het aanwezige politieteam vraagt meermaals radiofonisch aan alle eenheden wie ter plaatse is geweest, maar krijgt hier geen antwoord op. Zij stellen vast dat het linker oog van H. gezwollen is en er blauwe verkleuringen zichtbaar zijn. Ook zijn er kwetsuren aan zijn polsen, die volgens verbalisanten duidelijk voortkomen uit het dragen van handboeien. H. heeft duidelijk wat alcohol genuttigd, maar is niet dronken; hij staat de politie op een normale manier te woord en is beleefd.

Wanneer ze met H. op zoek gaan naar zijn fiets, zien ze in de verte een combi rijden. Deze rijdt in hun richting het groene licht voorbij, maar dan wordt het voertuig plots in achteruit gezet en rijdt het een zijstraat in. Daardoor hebben verbalisanten de indruk dat de inzittenden van dat voertuig een confrontatie met hen willen vermijden.

De fiets sleutel werd in een zak van de vest van H. teruggevonden.

53. H. verklaarde initieel dat hij werd gecontroleerd door een politiepatrouille. Om het hen makkelijker te maken wou H. een stukje terugrijden om hen te woord te staan, zodat ze niet uit hun combi moesten komen. Hij werd toen tegen de grond geslagen door een slag in het aangezicht. Ze zeiden dat hij geseind stond, waarna hij naar de combi werd gebracht, waar hij nog enkele slagen kreeg. Toen ze vaststelden dat hij niet geseind stond, hebben ze hem losgemaakt en zijn ze vertrokken. Een van de politiemannen had hem gezegd dat hij absoluut geen politie mocht bellen.

H. verklaarde enkele maanden later (oktober 2015) dat hij werd gecontroleerd door de politie. De politie reed hem eerst voorbij, waarna ze zijn gestopt en achterwaarts zijn teruggekeerd tot waar hij op dat moment was. De beide politiemannen zijn uitgestapt. De grootste van de twee, met zwart haar en van

vreemde origine (waarmee hij in het verleden ook al in aanraking kwam), duwde hem onmiddellijk van zijn fiets, waarbij hij tegen een muur ten val kwam. Ze hebben hem rechtgetrokken, geboeid en op de vloer van de politiecombi gegooid. In de combi zaten nog drie mannen van vreemde origine die geboeid waren. Hij heeft hen duidelijk gemaakt dat de fiets van zijn werkgever was en hij niet geseind stond. Hij bleef dit roepend herhalen. De politieman van vreemde origine opende daarop de zijdeur en gaf hem enkele slagen in het aangezicht, waarbij hij een maal op het linkeroog werd geraakt. Toen ze hebben vastgesteld dat hij niet geseind stond, hebben ze hem de handboeien uitgedaan en gezegd dat hij moest maken dat hij weg was. Toen de politie weg was, merkte hij dat hij niet meer over het sleuteltje van het fietsslot beschikte. Hij heeft dan opnieuw de politie gebeld om hem te helpen. In de oproep maakte hij melding van de diefstal van de fietssleutel en een geldsom van 2.000 euro, met de bedoeling dat de politiediensten dan sneller ter plaatse zouden komen. De politieman moet de fietssleutel in de binnenzak van H. hebben gestoken; hij was deze kwijt maar heeft hem teruggevonden. Hij stelt dat er niets bij hem werd ontvreemd.

54. B. en C. stelden een kort verslag op van de tussenkomst. Ze stellen een man in net maatpak op de grond te hebben zien liggen. Wanneer ze hem wakken, zien ze dat het H. is. Ze herkennen hem als een persoon die op de briefing als geseind werd gesignaleerd. Ze stellen in het verslag dat ze hem hebben geboeid en achteraan in de combi hebben geplaatst omdat hij bij eerdere controles de vlucht nam. Bij nazicht van de seining bleek daar geen sprake meer van te zijn en hebben ze hem laten beschikken. Tijdens het nazicht uitte H. zijn bezorgdheid over de fiets van zijn baas die hij heeft geleend en waarvan de sleutel nog in het slot zit. B. en C. hebben de sleutel uit het slot gehaald en hem de fietssleutel teruggegeven. Ze stellen dat er zich geen onregelmatigheden hebben voorgedaan tijdens de controle.

55. C. verklaarde dat hij samen met B. op patrouille was. Ze herkenden de man en dachten dat hij geseind stond. Ze wisten dat hij regelmatig fietsen steelt. Zodra de man hen zag, draaide hij zich om met de fiets en reed weg. Hij (C.) liep naar hem toe en moest hem van zijn fiets trekken omdat hij trachtte te vluchten en de man kwam daarbij ten val. Hij heeft de man geboeid en in de combi gezet. Hij of B. hebben de man gecontroleerd, de fiets op slot gezet en het sleuteltje in de kledij van de man gestoken. De man bleek niet meer geseind te staan en mocht terug vertrekken. De man was wat beschonken en bedankte B. nog. Hij heeft geen kwetsuren gezien en de man kloeg niet over pijn. Geconfronteerd met het kort verslag dat werd opgesteld, stelt hij dat het mogelijk is dat de man lag te slapen. Hij denkt dat ze getoeterd hebben en de man daardoor wakker werd en op zijn fiets sprong; hij weet het niet meer zeker. Ze hebben hem zeker niet geslagen. De oproepen van de andere patrouille hebben ze niet gehoord. De personen die in de combi zaten waren vrienden van B. die ze een lift hebben gegeven. Hij kan zich geen vluchtgedrag van hun patrouille herinneren.

56. B. verklaarde dat er een man op de grond lag. C. is eerst uitgestapt, later is hij ook zelf uitgestapt. Ze hebben de man dan gecontroleerd. H. had de week voordien nog op de briefing gestaan in verband met een maatregel. Hij kende de man nog van acties in het verleden; hij is toen ook verschillende keren gaan lopen. Ze hebben hem geboeid. Ze hebben hem niet van zijn fiets getrokken; die stond tegen de muur. Zodra ze zagen dat er geen maatregel meer open stond voor H. hebben ze hem terug laten vertrekken. H. had mogelijk wel alcohol of verdovende middelen gebruikt. Hij heeft nooit op de vloer van de combi gelegen; H. werd door hem op het klapstoeltje in de combi gezet terwijl C. de controle deed. Hij heeft H. niet geslagen. Hij weet niet wat het gezwollen oog van H. kan verklaren. Ze hebben de oproepen omtrent de interventie over de radio niet gehoord. De burgers in de combi waren zijn neefje en twee van diens vrienden met wie ze rondreden omdat ze hun fietsen niet terug vonden.

57. Onderzoek bevestigt dat H. een tijdje voor de feiten werd opgenomen in een briefing. Hij werd ontseind op 7 juli 2015.

Het track en trace-systeem bevestigt dat de feiten hebben plaatsgevonden tussen 02.07u en 02.13u. Het manoeuvre dat werd gezien door de andere ploeg, vond plaats rond 03.00u. De analyse van de gegevens uit het track en trace systeem toont aan dat er nergens een tijdsperiode was waarin het voertuig stilstond die in aanmerking zou kunnen komen om personen te ontdoen van handboeien en hen te laten uitstappen, wat de verklaring van beklaagden bevestigt dat het om bekenden van B. ging.

58. C. P., die kort voor de feiten ook werd gecontroleerd door de patrouille, stelde dat ze nog twee personen achteraan in de combi had zien zitten.

V. G. verklaarde met twee vrienden, R. en Q. in Antwerpen te zijn geweest om iets te drinken. Hij had aan B. laten weten dat hij in de stad was en die is dan langsgekomen met het dienstvoertuig. In het voertuig zat ook C. . Ze zijn dan met z'n drieën ingestapt in het voertuig en hebben een half uur tot een uur meegereden met de combi. Op een bepaald moment zijn ze gestopt. C. stapte eerst uit, daarna ook B. . Hij zag dat er een man op de grond lag. C. en B. hebben de man geboeid en in de combi gezet. C. en B. hebben dan iets opgezocht op de computer, waarna de man mocht vertrekken. Er werd niet geslagen. Deze verklaring wordt bevestigd door het sms-verkeer tussen B. en G..

59. De rechtbank stelt vooreerst vast dat vaststaat dat beklaagden een controle uitvoerden ten aanzien van H. op basis van een seining waar zij eerder van op de hoogte waren gebracht. Zodra ze hadden vastgesteld dat H. niet langer geseind stond, hebben ze hem opnieuw laten beschikken. Beklaagden worden derhalve vrijgesproken voor de tenlastelegging G.2.

60. Wat de tenlasteleggingen C.1 en H.1 betreft stelt de rechtbank vast dat de verschillende verklaringen van H. en zijn initiële oproep aan de politiediensten weinig coherent zijn en elkaar onderling tegenspreken. Ook de verklaringen van beklaagden zijn uiteenlopend, onder meer wat betreft het al dan niet van de fiets trekken van H. ter verklaring van de vastgestelde verwondingen. De verklaring van G. is volgens de rechtbank niet van aard om duidelijkheid te scheppen in dit verhaal, gelet op de band van de getuige met B. .

Op basis van het gevoerde onderzoek kan niet boven elke redelijke twijfel worden uitgesloten dat H. wel degelijk op de grond lag toen hij werd aangetroffen en een verwonding opliep toen men hem wilde verhinderen met de fiets te vertrekken (zoals geschetst door C. en in zekere mate ondersteund door de tweede verklaring van H. en zijn relaas ten aanzien van de politiepatrouille die op zijn verzoek ter plaatse kwam). De rechtbank spreekt beklaagden derhalve vrij voor deze tenlasteleggingen op grond van twijfel.

2.6. Feiten te Antwerpen tussen 8 augustus 2015 en 8 september 2015 op een niet nader te bepalen datum

61. Onder tenlastelegging B.5 worden D. J. en C. vervolgd voor een diefstal met geweld of bedreiging van een bedrag van 10 euro, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, door twee of meer personen en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig ten nadele van M. G. (alias M. M.). Zij moeten zich in dit kader ook verantwoorden voor feiten van discriminatie (tenlastelegging F.8) en voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten (tenlastelegging G.10).

62. M. verklaarde dat hij enkele weken na de andere feiten opnieuw werd gecontroleerd door 'de P.', vergezeld van een lange, magere politieman. Ze passeerden hem in een politiewagen en keerden vervolgens terug. De wagen volgde hem stapvoets. Op een bepaald moment sprak de politieman op de passagiersstoel hem aan. De politieman zei: "Hallo". Hij keek de politieman aan en zei 'hallo' terug. De politiewagen stopte en de passagier stapte uit. Het betrof dezelfde passagier als bij de eerdere controle. De man vroeg of hij Nederlands sprak. Toen hij negatief antwoordde, werd hij vastgenomen bij de pols en tegen de gevel van een woning gedraaid met zijn gezicht naar de gevel. Hij werd gefouilleerd door 'de P.', die hem 10 euro afnam. Daarna maakte de politieman hem duidelijk dat hij in de combi moest stappen, maar hij verzette zich uit schrik voor wat hem mogelijk te wachten stond. Dit deed hij door zich vast te houden aan de schuifdeur. Daarop stapte de chauffeur uit en kwam tot bij hem. Beide politiemannen hebben hem dan hardhandig vastgenomen ter hoogte van de bovenarmen en hem in de combi geduwd, waarbij hij met zijn aangezicht tegen de tafel terecht kwam en gekwetst geraakte aan zijn neus en rechtse wenkbrauw. Ze hebben hem naar een benzinestation nabij (in een later verhoor: een grote parking) gebracht, waar ze hem hebben afgezet omdat hij te hevig bloedde. Hij is

niet naar het ziekenhuis gegaan omdat hij geen papieren had. Hij heeft drie dagen niet geslapen van de pijn en heeft er littekens aan overgehouden.

De politieman-passagier was dezelfde als bij de vorige feiten. De chauffeur heeft hij al eens in café A. gezien. Hij zou daar regelmatig komen. Er wordt over gezegd dat het een Albanees is. Hij is rond de dertig jaar oud, heeft zwart kort krullend haar, geschoren langs de zijkanten, een stoppelbaard en snor. De man is groter dan hem en sportief gebouwd. Hij heeft een grote dikke neus.

Bij een fotovoorlegging duidt hij C. en D. J. aan uit een fotoboek met 20 foto's. Hij stelt dat de hem nu voorgelegde foto's veel duidelijker zijn dan die voorgelegd bij de eerste fotovoorlegging.

63. Beklaagden ontkennen de feiten.

64. Het onderzoek heeft geen elementen aan het licht gebracht die de verklaringen van M. ondersteunen of objectiveren. De fotoherkenning door M. dateert van na de media-aandacht voor deze feiten en is twijfelachtig, mede in het licht van zijn verklaring waarin hij D. J. ook situeert bij de feiten in de en waarbij het onderzoek heeft aangetoond dat D. J. niet aanwezig was bij deze feiten. Beklaagden worden derhalve vrijgesproken voor de hen ten laste gelegde feiten.

2.7. Feiten ten aanzien van P. te Antwerpen tussen 12 september 2015 en 1 december 2015 op een niet nader te bepalen datum en te Antwerpen tussen 30 september 2015 en 15 oktober 2015 op een niet nader te bepalen datum

65. B. en S. staan terecht voor inbreuken op de door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten ten aanzien van A. P. (tenlastelegging G.3) en voor discriminatie ten aanzien van hem (tenlastelegging J).

B. staat verder terecht voor het onwettig gebruik van geweld ten nadele van A. P., met een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg (tenlastelegging H.2). Hij moet zich ook verantwoorden voor bedreigingen met een aanslag op personen of eigendommen waarop een criminele straf is gesteld door middel van gebaren of zinnebeelden ten aanzien van P. (tenlastelegging I).

66. P., die zich prostitueert onder de naam R. en zich aanbiedt als vrouw, maakte via een hulpverlener melding van ontoelaatbaar gedrag door politiediensten. Hij maakt melding van drie feiten, waarvan hij de eerste twee niet kan plaatsen in tijd en ruimte.

P. verklaarde dat de feiten werden gepleegd door drie politiemannen, zijnde een politieman steeds vergezeld door een van de twee andere collega's. De politieman die steeds aanwezig is wordt door hem beschreven. Aanvankelijk dacht hij dat het iemand van Arabische origine was, maar hij heeft vernomen van andere Roemenen dat hij van Albanese origine is.

Het eerste feit vond plaats begin oktober 2015. De blonde agent en de agent van Albanese origine zaten in een politievoertuig. De blonde agent opende het raam en de andere riep in het Nederlands: "Vuile PD, vuile homo, keer terug naar Roemenië en ga je daar prostitueren". Hij begreep dit niet en vroeg daarom om Engels tegen hem te spreken, waarop hij dit herhaalde in het Engels. In het Roemeens heeft hij geantwoord dat ze in Roemenië geen euro hebben en hij daarom naar België was gekomen om zich te prostitueren. De agent van Albanese origine zei dat hij (P.) 'gay' was en weg moest van de hoek waar hij stond. Dat heeft hij ook gedaan, maar is snel teruggekeerd. Toen stonden er twee prostituees op die plaats, waarmee hij een gesprek begon. Na vijf minuten kwam dezelfde patrouille opnieuw langs. De blonde agent heeft dan in het Engels dezelfde verwensingen naar hem geroepen als zijn collega even voordien had gedaan. Daarop is hij boos geworden en heeft in het Engels geroepen dat wie hen ooit een politiediploma gaf in de fout is gegaan. De politieman van Albanese origine is daarop uit het voertuig gestapt, heeft hem tegen een muur geduwd en gefouilleerd. De man duwde zo hard dat zijn gezicht bijna werd verpletterd Hij werd daarbij betast op zijn borst; hij droeg toen siliconenborsten. Ook de blonde

agent heeft hem nog betast. Ze hebben de tas die hij bij zich had vastgepakt en de inhoud ervan op straat gekieperd, lachten met hem en zijn terug vertrokken.

Het tweede feit dateert uit dezelfde periode, op een zaterdagochtend, met dezelfde patrouille en op dezelfde plaats. Toen de politiemannen hem zagen staan op de hoek, ontstaken ze de blauwe lichten van de politiewagen. Ze reden heel traag tot bij hem en riepen beiden in het Engels: “Jij homo, ga je maar in Roemenië prostitueren”. Hij heeft dit genegeerd en de politiemannen zijn verder gereden. Later die ochtend keerden ze terug. Hij stond op dat moment met twee collega’s te praten. De politiemannen zijn vlak bij hen gestopt en vroegen zijn collega’s of ze wisten dat hij een ‘gay-travestiet-prostitutee’ was. Zijn collega’s hebben geantwoord dat hij hetzelfde deed als zij en vroegen de agenten wat het probleem was. Hij heeft zijn collega’s dan verwittigd dat hij de agenten kende als agressief en deed een stap achteruit. Een van de twee collega’s is bij hem gebleven, de andere is naar de combi gegaan om een gesprek aan te knopen. De agent van Albanese origine keek de hele tijd naar hem. Plots zag hij dat de agent van Albanese origine een groot bruin met zwart kleurig wapen ter hand nam dat duidelijk groter was dan zijn pistool. Het bevond zich tussen de beide politiemannen in. De agent van Albanese origine heeft dan een beweging gemaakt om het wapen te laden en heeft het gericht op de prostituee die met hen aan het praten was. Verder heeft hij niets met het wapen gedaan. Op hetzelfde moment nam de blonde agent zijn persoonlijk pistool in de hand en richtte het op hem. Hij heeft geen beweging gemaakt om het pistool te wapenen. Van de shock werd hij onwel en is hij op de grond gevallen. Toen hij zich terug beter voelde, riepen ze ‘Crazy police, crazy police’, waarop ze antwoordden ‘Calm, calm, we were joking’.

Na de feiten is hij iets gaan drinken. De politiepatrouille passeerde het café en ze schenen met hun toortslamp in de richting van het café. Ze hadden hem zien zitten en schenen met opzet naar hem. Daarom ging hij vervolgens naar een café aan de overkant van het plein dat wordt uitgebaat door een Roemeense vriendin D. De politiemann van Albanese origine had diezelfde nacht ruzie met D. op straat voor het café. Hij riep tegen haar: “Weet je wie hij is?”, dat hij terug naar Roemenië moest gaan en dat hij geld had gestolen van een klant. Daarop werd hij boos, want dat klopt niet.

Hij is daarna teruggekeerd naar zijn werkhoeke aan . Beide politieagenten zijn hem gevolgd met hun voertuig en stopten bij hem. De politiemann van Albanese origine vroeg hem in het Engels of hij nog niet naar huis ging. Hij antwoordde hierop: “Vandaag niet. Willen jullie mij vermoorden?” Zij vroegen daarop waarom hij dat dacht. Hierop antwoordde hij dat ze hem niet met rust lieten en dat hij klacht ging indienen. De politiemann van Albanese origine antwoordde hierop dat hij dat maar moest doen en het hem niet interesseerde. Hij heeft hen verder genegeerd en is naar zijn hotel gegaan. Ze zijn achter hem aan blijven rijden tot aan het station, vlakbij zijn hotel.

Het derde feit vond plaats op 28 november 2015, in de nacht van vrijdag op zaterdag omstreeks 01.40u. Hij was aan het werken en kwam twee maatschappelijk assistenten tegen. Ze vroegen om samen iets te gaan drinken. Toen ze uit het café kwamen hoorde hij via een luidspreker in het Engels roepen: “PD, gay,...”. De maatschappelijke assistenten waren hier getuige van. Hij keek waar het geluid vandaag kwam en zag een politiewagen met daarin de politiemann van Albanese origine en de kleine agent. Die laatste stak zijn middelvinger naar hem op. Daarop heeft hij hetzelfde gedaan in hun richting.

Sinds deze feiten heeft hij niet meer gewerkt omdat hij schrik heeft als die politiemannen aan het werk zijn. In het fotodossier wijst hij met zekerheid de persoon op foto 32 aan als de politieambtenaar van Albanese origine (zijnde B.). De twee andere politiemannen herkent hij niet in het fotodossier.

67. Het dossier bevat een mail van K. P. van 30 november 2015 aan de politie om melding te maken van deze laatste feiten en vermeldt dat twee van haar collega’s hiervan getuige waren.

S. S., een van de maatschappelijke werkers, verklaarde dat ze in een nacht van vrijdag op zaterdag iets was gaan drinken met een collega en P.. Hij vertelde hen over zijn moeilijke relatie met de politie. Toen ze buiten kwamen, namen zij en haar collega hun fiets. Ze stonden op ongeveer drie meter van P.. Er kwam een politiecombi aangereden die vertraagde en bijna tot stilstand kwam. Het raam langs de bestuurderskant werd geopend en de bestuurder riep iets dat ze niet verstonden. Daarna werd via de geluidsinstallatie van de combi twee maal ‘Mister gay’ geroepen, waarna de combi wegreed. Het was

heel duidelijk gericht tegen P.. P. zei hen onmiddellijk dat het de Albanees was en dat hij nog vriendelijk was. Ze heeft niet gezien dat een van de agenten zijn middelvinger opstak naar P.. Ze kan de politiemannen niet beschrijven.

De andere maatschappelijk werker, A. W., legt een gelijklopende verklaring af. Ze kon niemand herkennen in het fotodossier.

68. D.-C. M. verklaarde dat er een politiewagen voor het café O. stopte. Op dat ogenblik stond zij op het voetpad voor het café met P. te praten. Het politievoertuig stond op ongeveer 1,5 meter van hen verwijderd. Vanuit de combi werd er door de bestuurder naar P. geroepen: “Janet, gay” en gelijkaardige termen. Er werd ook gezegd dat hij terug naar Roemenië moest om in armoede te leven. Ze kan zich niet herinneren of er ook iets werd gezegd over het stelen van geld. De andere politieman, de passagier, was aan het lachen. Ze heeft dergelijke feiten al meermaals vastgesteld. P. reageerde daar altijd erg angstig op en liep dan haar café binnen of café M. Ze heeft in het Roemeens tegen P. gezegd niet te reageren en dat hij beter naar huis kon gaan. De bestuurder begon daarop tegen haar slecht te spreken. Op een bepaald moment zei hij: “Ga naar de Schippersstraat om daar te gaan werken”. Het kwam er op neer dat ze zich beter zou prostitueren dan in een café te werken. Hij was duidelijk boos omdat hij niet kon verstaan wat ze tegen P. zei. P. heeft haar die avond ook verteld over bedreigingen met wapens. Volgens haar gaat het niet om een politieman met Albanese roots, maar een man van Marokkaanse origine. Hij heeft donker haar. De passagier was tussen de 25 en 30 jaar oud en had donker kort haar. In het voorgelegde fotodossier wijst ze de persoon op foto 24 (inspecteur V.) met 50% zekerheid aan als de bestuurder; de passagier kan ze niet herkennen in de foto's.

69. Aangezien B. de enige politieambtenaar is van Albanese origine binnen de interventiedienst van de betrokken zone wordt nazicht gedaan naar zijn nachtdiensten in de oktober 2015 voor de nacht van vrijdag op zaterdag. Hij was van dienst in de nacht van 2 op 3 oktober (met S.), van 9 op 10 oktober (met C.) en van 16 op 17 oktober (met C.).

Tijdens de dienst van de nacht van 2 op 3 oktober werd door het track en trace systeem een stilstand van ongeveer 11 minuten geregistreerd op de locatie die door P. werd gesignaleerd, van 05.37u tot 05.48u. In de databank kan geen interventie worden teruggevonden die de stilstand rechtvaardigt.

Tijdens de dienst van de nacht van 9 op 10 oktober werd door het track en trace systeem een stilstand van ongeveer 52 minuten geregistreerd op de locatie die door P. werd gesignaleerd, van 22.20u tot 23.12u, een stilstand van ongeveer 10 minuten van 00.54 tot 01.04u en een stilstand van ongeveer 15 minuten van 03.58u tot 04.13u. In de databank kan geen interventie worden teruggevonden die de stilstand rechtvaardigt.

Tijdens de dienst van de nacht van 16 op 17 oktober werd door het track en trace systeem een stilstand van ongeveer 35 minuten geregistreerd op de locatie die door P. werd gesignaleerd, van 21.25u tot 22.00u en een stilstand van ongeveer 5 minuten van 23.08u tot 23.13u. In de databank kan geen interventie worden teruggevonden die de stilstand rechtvaardigt.

Geen van beide maatschappelijk werkers bevestigt uitdrukkelijk dat het derde feit zou zijn gepleegd op 28 november 2015. In deze nacht had B. geen dienst. Gelet op het tijdsverloop tussen de feiten en de verklaring van P. daaromtrent, is het aannemelijk dat het een andere datum betreft. In november 2015 had B. dienst in de nacht van vrijdag 13 op zaterdag 14 november 2015, samen met S.. Er is derhalve geen nood aan een aanpassing van de incriminatieperiode.

70. S. verklaarde P. enkele keren te hebben gezien in de buurt van . De feiten van het roepen van scheldwoorden door de luidspreker zeggen hem niets. Het gebeurde wel eens dat men iets naar iemand riep via de luidspreker, maar hij kan zich zeker niet herinneren dat dergelijke woorden naar P. werden geroepen. Het zou kunnen dat er iets werd geroepen naar P., maar het zou hem sterk verbazen als het dergelijke woorden waren. In een latere verklaring stelt hij dat de verstandhouding tussen B. en P. niet

goed was. Hij heeft hem, samen met B. , een keer gecontroleerd. Er is toen gezegd dat hij zich niet moest prostitueren. Er is toen door B. iets geroepen naar P. door de geluidsbaken.

71. B. stelde een aantal keren met P. te hebben gesproken. Hij weet niets van het roepen van scheldwoorden naar P. door de luidspreker van de politiewagen. Ook de andere beledigingen worden ontkend. Hij heeft nog nooit geweld of dwang tegen P. gebruikt; in al die jaren heeft hij hem nog maar één keer gefouilleerd. Hij ontkent hem daarbij betast te hebben of de handtas te hebben leeggegooid. Ze manen hem bij controles aan om te stoppen met werken als straatprostituee, maar niet op de manier zoals in de verklaring van P. geschetst. Er was nooit sprake van wapenvertoon; hij heeft een fobie van wapens. Hij heeft nooit een wapen gehad zoals dat werd beschreven door P.. Ook de feiten aan het café waar P. zijn toevlucht zocht worden ontkend. Ze hebben wel vaak tegen P. gezegd dat hij in de moest gaan werken. De geregistreerde stilstanden dienden vermoedelijk voor controles.

In zijn gsm-toestel worden verscheidene foto's van personen met een wapen teruggevonden, gericht op een persoon of op de camera. Het betreft volgens B. foto's van zijn vriendin. Daarnaast is er een foto van S. met een jachtgeweer dat ze tijdens een opdracht in beslag hadden genomen.

72. C. stelde dat er sprake was van animositeit tussen B. en P.: als P. B. zag, is hij meteen geambeteerd. Hij acht het mogelijk dat de verklaring van P. verzonnen is. Hij weet niets van wat er zou zijn voorgevallen.

73. De rechtbank beoordeelt de verklaringen van P. als geloofwaardig. Zij worden, wat twee van de drie door P. gesignaleerde feiten betreft, ondersteund door getuigenverklaringen. Het feit dat onduidelijkheid bestaat over de datum van de feiten doet hieraan geen afbreuk. Uit de teruggevonden foto's blijkt dat er bij B. geen sprake is van een aversie van wapens, alsook dat beklaagden soms poseren met andere wapens dan hun dienstwapen.

Dat enkel P. B. uitdrukkelijk aanduidt als dader en de andere aanwezigen hieromtrent geen zekerheid kunnen geven doet hieraan geen afbreuk, gelet op de dynamiek van de feiten, het (late) tijdstip van de feiten, het gegeven dat de getuigen de politieambtenaren enkel in hun voertuig hebben zien zitten en het tijdsverloop.

De feiten uit de tenlasteleggingen G.3, I en J zijn ten aanzien van B. bewezen gelet op de geloofwaardige verklaringen van het slachtoffer, de verklaringen van de getuigen en de resultaten van het track en trace systeem.

Beklaagde B. wordt evenwel vrijgesproken voor de tenlastelegging H.2 aangezien op basis van de beschrijving van de fouille door P. niet boven elke redelijke twijfel vaststaat dat hierbij ongepast geweld werd gebruikt en a foriori ligt geen bewijs voor van de verzwarende omstandigheid.

Beklaagde S. wordt vrijgesproken voor de hem ten laste gelegde feiten, nu niet met zekerheid kan worden bepaald tijdens welke dienst in de relevante periode de feiten werden gepleegd en beklaagde door niemand wordt herkend. Het feit dat hij erkent dat het geluidsbaken wel eens werd gebruikt ten aanzien van P. is niet voldoende om tot een ander besluit te komen.

2.8. Feiten te Antwerpen op 16 oktober 2015

74. Onder tenlastelegging B.3 worden D. J. en V. B. vervolgd voor een diefstal met geweld of bedreiging van een bedrag van 2.030 euro en een gsm-toestel Nokia, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, door twee of meer personen en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig ten nadele van A. R.. In het verlengde daarvan worden zij onder tenlastelegging C.2 vervolgd voor een valsheid in het register van opgesloten personen door na te laten deze gelden en goederen te vermelden om zo de diefstal te verdoezelen. Zij moeten zich in dit kader ook verantwoorden voor feiten van discriminatie (tenlastelegging F.5) en voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten (tenlastelegging G.7).

75. D. J. en V. B. zagen tijdens een patrouille R. en herkenden hem als een te repatriëren illegaal. R. slaagt er eerst in om te ontkomen. Bij nazicht zien D. J. en V. B. de deur van een pand met meerdere appartementen open staan. Ze doen nazicht en treffen hem aan in de gang van het gebouw. Na contactname met DVZ blijkt dat R. moet worden opgesloten met het oog op repatriëring.

De dag van de overbrenging van R. naar het opvangcentrum voor illegalen in Merksplas wordt de politie gecontacteerd door een sociaal assistente van het centrum met de mededeling dat R. beweert 2.030 euro en documenten op zak te hebben gehad en die niet terug te hebben gekregen na de overbrenging. Later wordt ook melding gemaakt van een verdwenen gsm-toestel.

Wanneer de medewerker van DVZ, V. C., hier later over werd verhoord, stelde ze zich de feiten nog vaag te herinneren. Dergelijke klachten over het ontbreken van gelden en goederen krijgen ze zeer vaak.

76. R., G., C., V. en B. maakten deel uit van andere ploegen die ter plaatse kwamen nadat R. de vlucht had genomen. Ze namen deel aan de zoekactie. Uit hun verklaringen blijkt verder dat V. R. heeft aangetroffen in het pand. B. heeft de man dan geboeid, waarna V. een fouille van de niergordel heeft gedaan om na te gaan of de man geen wapens droeg. Deze fouille was negatief. B. heeft de man dan naar beneden begeleid. Ze zijn daarbij D. J. gekruist, die de man vergeleek met een ANG-foto die op zijn gsm stond. B. zette de man daarna in een combi.

Verder blijkt dat D. J., na het bericht van DVZ, contact nam met V. over de verdwenen gelden.

77. Uit het register opgesloten personen blijkt dat R. werd binnengebracht door D. J. en V. B. . In het register worden een aantal goederen vermeld, alsook een geldsom van 0,60 euro. Dit werd ondertekend door R.. De goederen vermeld in de tenlastelegging zijn niet vermeld in het register.

Een schermafbeelding uit politionele systemen met de gegevens van R. werd teruggevonden in het gsm-toestel van D. J..

78. V. B. verklaarde dat hij achter een persoon aanliep terwijl D. J. radiomeldingen deed. Hij keek onder alle auto's op zoek naar de verdachte, maar vond deze niet terug. Toen zag hij de deur van een appartementsgebouw open staan. Een andere ploeg is mee op zoek gegaan. SRT was toen ook ter plaatse en heeft de man van zijn vrijheid benomen. Hij heeft dan de radiomelding gedaan dat de persoon was aangetroffen. Hij is naar beneden gegaan en heeft buiten gewacht tot SRT beneden was met de betrokken persoon. Hij kan zich niet herinneren of zij, dan wel een andere ploeg, de man hebben overgebracht. Hij herinnert zich dat er nadien een mail gestuurd is door het asielcentrum omdat de man beweerde dat er geld van de man was ontvreemd. Hij denkt niet op de mail te hebben geantwoord; hij weet niet of D. J. heeft geantwoord. Zij hebben in ieder geval niets ontvreemd. Hij denkt zelfs de man niet gefouilleerd te hebben; hij veronderstelt dat dit is gebeurd door SRT of de andere ploeg. Hij merkt nog op dat er tussen de achtervolging en het vatten van de man zeker vijftien minuten zijn verstreken. Hij kan ook in de woning zaken hebben weggeborgen.

79. D. J. verklaarde dat hij tijdens de patrouille meende iemand op te merken die voorkwam op de lijst van te repatriëren personen. Ze hebben de man staande kunnen houden, maar de man slaagde erin terug te gaan lopen. V. B. liep achter de man aan, terwijl hij met hun voertuig achtervolgde en ook een radiomelding deed. Hij stond te wachten op een kruispunt toen hij over de radio hoorde dat de man werd aangetroffen in een pand. Hij is dan ook naar daar gegaan en zag in de gang de collega's de man naar beneden begeleiden. Een van de collega's vroeg wie de vaststellende ploeg was; daarop hebben ze de man aan hem overgedragen, op de trap. Nog op de trap heeft hij een vluchtige fouille gedaan. Hij kreeg van een van de collega's ook een muts en een pakje sigaretten overhandigd. Er waren geen waardevolle voorwerpen bij. Hij heeft de man dan in het voertuig geplaatst. Hij denkt dat zij de man naar hebben overgebracht. Alles wat de man bij zich had werd door de 'ARAF' ingeschreven in het amigoregister. Toen hij de mail in verband met de ontvreemde gelden ontving, heeft hij contact opgenomen met V.,

die er ook bij was om te informeren of die bij de vrijheidsbeneming waardevolle voorwerpen had aangetroffen, wat niet het geval was.

80. Uit het onderzoek is gebleken dat R. van zijn vrijheid werd beroofd door V. en door hem aan een eerste fouille, beperkt tot de gordelstreek, werd onderworpen. Daarbij werden de gelden en het gsm-toestel vermeld in de tenlastelegging B.3 niet teruggevonden. Uit de verklaringen van V. en B. blijkt verder dat het B. was die R. in de combi plaatste voor overbrenging naar het commissariaat (en niet D. J., zoals die zelf verklaarde). Het onderzoek heeft geen periode van stilstand van het voertuig van beklagden aangetoond die van aard was om beklagden in staat te stellen de goederen van R. te ontvreemden. Verder moet worden vastgesteld dat R. ten aanzien van de politiediensten op het commissariaat die instonden voor zijn opsluiting geen melding maakte van ontvreemde goederen. Hij ondertekende wel het amigoregister en verklaarde bij de betekening van het bevel om het grondgebied te verlaten dat hij in het bezit was van al zijn reisgoed. Hij maakte hiervan wel melding bij zijn aankomst in het asielcentrum. Blijkens de verklaring van V. C. worden dergelijke verklaringen zeer vaak gedaan bij aankomst in het asielcentrum.

Gelet op het voorgaande bestaat er minstens twijfel omtrent de aanwezigheid van de vermelde gelden en goederen bij R. en, indien hij deze wel in zijn bezit had, wie deze zou hebben ontvreemd. Beklaagden worden derhalve vrijgesproken voor de tenlastelegging B.3. Deze vrijspraak impliceert eveneens de vrijspraak voor de tenlastelegging C.2.

81. Het optreden van beklagden ten aanzien van R. kan voor het overige evenmin worden beschouwd als discriminatie of een inbreuk op diens grondrechten. R. stond geseind en werd op basis daarvan herkend door D. J.. Het verdere optreden kaderde in het gevolg dat diende te worden gegeven aan deze seining. Beklaagden worden derhalve ook vrijgesproken voor de tenlasteleggingen F.5 en G.7.

2.9. Feiten te Antwerpen op 18 oktober 2015

82. In zaak I staan D. J. en V. B. terecht voor onwettig gebruik van geweld ten aanzien van M. A. met een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg (tenlastelegging H.3). Verder moeten zij zich verantwoorden van feiten van discriminatie ten aanzien van A. (tenlastelegging F.2) en voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten (tenlastelegging G.4).

In zaak II staan E. H. en A. terecht voor weerspannigheid.

83. A. verklaarde aanvankelijk dat hij in café A. zat toen de politie binnenkwam en de aanwezigen vroeg naar buiten te gaan. Hij heeft dit gedaan en hij was rustig. Een van de politiemannen nam hem bij de arm en zei dat hij moest meekomen. Hij werd onmiddellijk geboeid en in de combi geplaatst. Hij is beginnen discussiëren omdat hij niet begreep waarom hij mee moest. Hij was dronken, maar deed niets verkeerd. In de combi kreeg hij meerdere slagen op de beide ogen en in de ribben.

A. verklaarde enkele dagen later dat hij tussen 06.00u en 07.00u aanwezig was in shishabar A. toen twee politiemannen het café binnenkwamen. Er waren nog een achttal personen aanwezig. De politie is naar de cafébaas gegaan, waarna die zei dat iedereen naar buiten moest omdat hij ging sluiten. Bij het naar buiten gaan, kreeg hij zonder reden een duw van een politieman. Hij vroeg naar de reden van die duw en ging verder met twee vrienden. Wat verderop werd hij opnieuw door dezelfde politieploeg gecontroleerd. De combi stopte naast hem en de twee agenten stapten uit. Ze kwamen op hem af en zeiden dat hij met hen mee moest. Toen hij vroeg waarom, zeiden ze dat hij dronken was en een grote mond had. Ze hebben hem dan verschillende keren tegen de muur geduwd. Hij heeft getracht zichzelf te beschermen en werd dan door een politieman met een matrak geslagen op het scheenbeen. Hij liep hierdoor een verwonding op. Ze gooiden hem op de grond en hij werd op de rug geboeid. Een politieman plaatste zijn knie in zijn nek. Vervolgens hebben ze hem in de combi op de vloer gegooid. Een vriend van hem zag hoe de politie hem behandelde en wilde tussenkomen. De vriend vroeg enkel waarom de politie hem zo behandelde, waarop hij ook werd opgepakt, geboeid en weggevoerd door een andere

patrouille. Daarna zijn ze vertrokken; de politiemannen zaten beiden vooraan in het voertuig. Net over de brug aan stopten ze en is de politiemann die op de passagiersstoel zat bij hem komen zitten. De politiemann gaf hem verscheidene vuistslagen. Hij werd geraakt op de ogen, het hoofd en de ribben. Bij aankomst in het politiebureau heeft hij gemeld dat hij werd geslagen. Hij werd naar een cel gebracht, zonder dat gevolg werd gegeven aan zijn verzoek om een dokter te zien. Op het moment van de feiten had hij alcohol gedronken, maar hij was niet dronken.

Geconfronteerd met de vaststelling dat de patrouille niet de door hem beschreven weg heeft genomen stelt hij dat hij zich hierover mogelijk heeft vergist omdat hij op zijn zij lag nadat hij in het voertuig was geduwd. Hij weet wel zeker dat ze over een brug zijn gereden en net over de brug zijn gestopt in de buurt van een bushalte.

84. In het proces-verbaal werd gesteld dat D. J. en V. B. zich naar café A. begaven na een oproep dat het café nog altijd open was, ondanks het normale sluitingsuur. Bij het betreden van het pand worden ze onmiddellijk verbaal beledigd door een dronken man. Hij riep onder meer ‘kutflikken’, ‘fuck the police’ en ‘Allah akbar’. Hij ruikt sterk naar alcohol, heeft bloeddorlopen ogen en een wankelende gang. Ze worden vervolgens omringd door een achttal klanten. Ze manen de man aan tot kalmte. Ze worden aangesproken door de uitbater, waarop ze hem meedelen dat de zaak niet zo laat geopend mag zijn. De uitbater antwoordt hierop dat hij zijn zaak niet durfde sluiten vanwege de aanwezigheid van de agressieve dronken man. Vervolgens vragen ze de klanten het pand te verlaten, waarbij ze verder verbaal worden aangevallen door de dronken man. Ook buiten gaat het schelden en dreigen verder. De man gooit zijn jas op de rijbaan en komt met de armen open in hun richting gestapt. Hij wordt tegengehouden door de andere aanwezige klanten. D. J. en V. B. proberen hem te kalmeren, maar hij blijft schelden en roepen. Wanneer ze hem zeggen dat hij bestuurlijk wordt aangehouden, stapt de man weg in de richting van de en blijft ondertussen roepen en tieren. Even verderop kunnen ze hem staande houden en boeien ze hem. Daarbij worden ze gehinderd door een andere man, die hen aanmaant de andere los te laten en hen opnieuw beledigt en verwijt racistisch te zijn. De tweede man stapt af op V. B. , die hem een duw moet geven om de veiligheidsafstand te bewaren. De man blijft hen echter provoceren. Tegelijkertijd tracht A. zich los te trekken en een elleboogstoot te geven aan V. B. . V. B. kan de uithaal ontwijken en geeft een slag met de rechterhand tegen de linkerkaak om verdere uithalen te voorkomen. Vervolgens proberen ze A. in de combi te plaatsen. Hij verzet zich hevig en blijft roepen en tieren. E. H. tracht verschillende keren tussenbeide te komen, waarop een tweede ploeg ter plaatse wordt geroepen. A. begint tegen de zijdeur te trappen en roept ‘Allah akbar’. V. B. opent de zijdeur en maant hem aan hier mee te stoppen en terug plaats te nemen op de bank. Wanneer V. B. hem nadert om hem recht te helpen, trapt A. meerdere malen naar hem. V. B. kan de trappen ontwijken, maar om het trappen te stoppen diende hij een pijnprikkel toe door een zijwaartse slag met zijn wapenstok, gericht op het linkerbeen. Doordat A. zijn benen intrekt, komt de slag terecht op het linker scheenbeen. V. B. stapte vervolgens in het voertuig om hem recht te helpen, op de bank te zetten en de veiligheidsgordel aan te doen. A. blijft zich ondertussen verzetten, roepen en tracht kopstoten uit te delen. Uiteindelijk begint hij met de linkerkant van zijn hoofd tegen het voertuig te slaan. V. B. stabiliseert het hoofd van A. en maant hem aan tot kalmte. Terwijl ze samen met de andere ploeg bezig zijn met E. H., slaagt A. er opnieuw in zijn gordel los te maken en begint terug tegen het voertuig te trappen. V. B. slaagt er in A. terug onder controle te krijgen en op de bank te plaatsen. Tijdens de overbrenging naar het kantoor blijft A. amok maken, waarna V. B. naast A. plaats neemt om hem in bedwang te houden.

85. V. B. verklaarde dat hij en D. J. een opdracht kregen ter plaatse te gaan omdat een vzw nog open was terwijl die gesloten had moeten zijn. In de zaak waren tussen de zes en acht personen aanwezig. Vlak voor hen stond een Marokkaanse man die duidelijk onder invloed was van alcohol en mogelijk verdovende middelen. Zijn manier van doen en spreken maakte duidelijk dat hij dronken was. De man trachtte hen fysiek en verbaal te intimideren. Ze verzochten hem meermaals een veiligheidsafstand te bewaren. Ze vroegen de uitbater de klanten buiten te zetten. De klanten zijn dan buiten gegaan. Ook buiten bleef de man provoceren. Opeens gooide de man zijn jas op de grond en kwam agressief in hun richting. Er zijn toen enkele personen tussengekomen. Op dat moment besloten ze dat hij de openbare orde verstoortte omdat hij onder invloed was en ontelbare keren heel luid ‘Allah akbar’ riep. Toen de man door had dat ze hem wilden oppakken, is hij weggelopen. Hij ging er te voet achteraan, D. J. nam

de combi. Twee minuten later hebben ze hem staande kunnen houden. De man was daarbij agressief, waardoor ze hem niet ter plaatse hebben kunnen boeien. Er was ook een vriend van de man die zich steeds kwam opdringen. Diens onophoudelijke aanwezigheid gaf hen de indruk dat hij de vrijheidsbeneming wou verhinderen of bemoeilijken. Hij bemoeide zich door lichte fysieke aanrakingen. Op het moment van het boeien van de dronken man waren alleen zij ter plaatse. Mogelijks is er geweld gebruikt bij de vrijheidsbeneming; hij ervaarde de situatie als heel bedreigend en beangstigend. Er werd een tweede ploeg ter plaatse gevraagd. Ze hebben de dronken man dan naar het bureau gebracht. Hij was de bijzitter; D. J. was de chauffeur. Voor het overige verwijst hij naar het opgestelde proces-verbaal. Hij herinnert zich de man een slag met de matras te hebben gegeven op het been; de kwetsuur in het gezicht herinnert hij zich niet. Als de man om medische hulp had gevraagd, had hij die gekregen. Ze zijn nergens gestopt; ze hebben hem zeker niet geslagen tijdens de overbrenging. De fiche van het register opgesloten personen wordt niet door hen ingevuld, ze tekenen deze enkel.

86. D. J. verklaarde zich slechts vaag te herinneren dat er problemen waren met een klant aan S. A.. Ze hebben een agressieve klant meegenomen en hebben bijstand moeten vragen van een andere patrouille. Ze hebben één persoon meegenomen naar het politiebureau. De betrokkene was gewelddadig tegen hen; de man was dronken, bleef maar ‘Allah akbar’ roepen en de openbare rust verstoren. De man was dronken. Ze hebben hem moeten boeien. Daarbij is de man ook op de grond terecht gekomen omdat hij zich bleef verzetten. Tijdens de overbrenging is de man blijven roepen en tieren. Het zou kunnen dat ze onderweg ergens zijn gestopt omdat de man de wagen aan het afbreken was. Hij denkt dat V. B. toen bij de man is gaan zitten om hem te kalmeren. Hij weet niet wat er achteraan in het voertuig is gebeurd, maar het zou hem verbazen als V. B. betrokkene zou hebben geslagen. De man was niet gewond; anders had hij zeker medische hulp gevraagd. Ze hebben de man dan afgeleverd en zijn vertrokken. Het register van de aangehouden personen wordt niet door hen ingevuld, maar door de ‘ARAF’.

87. E. H. verklaarde dat de politie het café binnenkwam en ze daarop naar buiten zijn gegaan. De politie heeft hem en een vriend geslagen. Hij heeft hen gezegd om niet te slagen, waarop ze hem ook hebben opgepakt.

88. De zaakvoerder van café A., E. Z. verklaarde (in een verhoor afgenomen door B.) A. niet bij naam te kennen. De man kwam erg dronken het café binnen. Hij vroeg de man meermaals het café te verlaten, maar die gaf daar geen gevolg aan. Toen de politie aankwam, werd hij erg verbaal agressief en luisterde niet naar wat hem werd gevraagd door de politie. Hij veroorzaakte veel tumult in het café door te roepen en werd uiteindelijk meegenomen door de politie.

89. De andere ploeg die ter plaatse kwam bestond uit H. H. en I. V. L..

H. verklaarde dat er bij hun aankomst niet veel mensen waren, maar wel twee ‘degoutante’ mannen. Een van hen kende D. J., want hij sprak de hele tijd over ‘den T.’. Deze persoon was ook D. J. aan het uitdagen en uitschelden. Een van de mannen zat in de combi; de deur was dicht. De mannen riepen naar elkaar. De man in het voertuig was aan het bewegen, maar was niet echt wild. Ze kan zich niet herinneren dat de man gekwetst was. V. B. en D. J. negeerden het roepen van de man. Volgens haar was het E. H. die zijn gordel los klikte en tegen de zijdeur van het voertuig begon te trappen. V. B. is dan in hun voertuig geweest om hem te kalmeren. Ze heeft niet gezien dat er slagen werden uitgedeeld. Ze zag wel dat V. B. zich beschermde tegen een reactie door een elleboog voor zijn gezicht te houden. Ze heeft geen weet van een stop op weg naar de . Ze heeft geen weet van slagen die zouden zijn toegebracht. Enkel de man die zij overbrachten had mogelijk iets rood aan zijn oog.

V. L. verklaarde dat bij hun aankomst één persoon in het voertuig van D. J. en V. B. zat. V. B. zat ook in het voertuig. D. J. wandelde achter een persoon aan en maande hem aan te stoppen. D. J. nam de persoon vast en ze denkt dat hij hem ook geboeid heeft. Hij heeft die persoon wel in hun voertuig geplaatst. Zij heeft de veiligheidsgordel aangedaan. Ze heeft niet gezien hoe de man in het andere voertuig zich gedroeg. De man in hun voertuig was wel verbaal agressief en kende de naam van D. J.. Ze meent zich te herinneren dat het de man in hun voertuig was die zijn gordel los klikte en die door V. B. werd teruggeplaatst. Ze heeft geen weet van een stop op weg naar het politiekantoor of slagen die

werden toegebracht. Ze weet enkel dat de man, toen ze ter plaatse waren ook had gezegd dat men hem had geslagen, maar ze heeft dat niet gezien. Die man is ook in het cellencomplex aan het roepen geweest. Hij riep zaken als 'Allah akbar' en zei dat men hem had geslagen. Ze heeft ook toen geen verwondingen gezien en herinnert zich niet dat de man om medische bijstand vroeg. Er was een medewerkster van de dienst amigo die boos werd omdat zij op straat iedereen opjutten en ze in het cellencomplex dan weer iedereen moest kalmeren. Ze heeft dit verteld aan D. J., die de collega daar op aansprak. Ze hebben dan een korte discussie gehad. Ze weet dat D. J. erg gemotiveerd is voor het controleren van illegalen en daartoe nauw contact onderhoudt met DVZ. Hij heeft haar ook al eens foto's of briefjes met gegevens meegegeven om te gebruiken op een patrouille. Ze vermoedt dat dit de reden is waarom hij wordt geviseerd en men van hem af wil.

90. Ook terreinondersteuner K. M. en B. O. kwamen ter plaatse.

M. verklaarde dat toen hij ter plaatse kwam er op de achterbank van de combi van D. J. en V. B. een burger zat die geboeid was. Het leek alsof de burger zich uit de hoek van de combi wilde werken en een van de inspecteurs hem terug op zijn plaats duwde. De geboeide man stampte met zijn benen naar de inspecteur in het voertuig. De burger riep dat ze racisten waren en iets over 'Allah'. Hij heeft de inspecteur dan uit de combi gehaald en de deur gesloten. De burger bleef de hele tijd roepen. Hij is dan met D. J. de cafébaas gaan identificeren. Dit verliep zonder onregelmatigheden. Hij heeft vervolgens naar de vaststellingen van D. J. en V. B. gevraagd. Hij vroeg ook aan de geboeide man wat er gebeurd was, maar die wilde niets zeggen. Hij heeft geen kwetsuren vastgesteld bij de man. Hij heeft niet vastgesteld dat de man tegen de deur van de combi stampte; dit zou enkel gebeurd kunnen zijn in de periode dat hij met D. J. de cafébaas controleerde. Hij heeft geen weet van een oponthoud op weg naar het kantoor aan de .

O. verklaarde dat er bij hun aankomst in beide combi's een persoon zat. In een combi was de persoon de hele tijd te roepen en te tieren. Hij stampte tegen de deur, waardoor de combi heen en weer wiegde. Hij heeft de personen niet van dichtbij gezien, noch met hen gesproken. Het leek hem op dat moment een goed uitgevoerde opdracht. Hij herinnert zich geen stop op weg naar het politiekantoor.

91. De politieambtenaren met dienst 'Amigo' werden ondervraagd. Verscheidene van hen konden zich niets herinneren over de feiten.

V. D. herinnert zich de feiten moeilijk. Geconfronteerd met een aantal elementen kan hij zich herinneren dat A. een serieuze buil had nabij het linker oog. De man heeft niet verteld hoe hij aan die buil kwam.

D. H. verklaarde dat A. haar zei dat hij dronken was, maar niets verkeerd deed en toch boksen kreeg op beide ogen en in de ribben. Ze heeft gezien dat hij kwetsuren had in het aangezicht; het vertoonde rode en blauwe verkleuringen en was opgezwollen. De beide ogen waren opgezwollen. Ze denkt dat hij ook pijn had aan een voet en zelfs een schoen kwijt was. Hij had 1 blote voet, waar bloed aan hing. Mogelijk verwart ze hem met iemand anders. A. was 'strontzat' en compleet dolgedraaid toen hij werd binnengebracht. Hij bleef maar in het Arabisch roepen, o.a. 'Allah akbar'. Toen hij na tien uur van ontnuchtering kon vertrekken, is ze geschrokken van de ontwikkeling van de verwondingen in zijn gezicht. Alles was toen nog veel meer opgezwollen. Hij herinnerde zich niet volledig meer wat er gebeurd was, maar wel dat hij volgens hem onterecht van zijn vrijheid was beroofd en hij zich daartegen had verzet. Er werd hem medische zorg aangeboden, maar hij heeft die geweigerd.

D. P. verklaarde dat de persoon die werd binnengebracht van bij het begin zeer geagiteerd was. Hij was continu het roepen in het Arabisch (onder meer zaken in verband met 'Allah'). Om verdere calamiteiten te voorkomen, leek het haar het beste hem zo snel mogelijk in een cel onder te brengen. Ze heeft S. dan gevraagd een fouille uit te voeren. Tijdens de fouille zei de man dat hij door de leden van de patrouille werd geslagen. Hij wees daarbij in de richting van D. J., die wat verder aan een tafel stond met zijn collega. D. J. maakte enkel melding van een vrijheidsberoving wegens weerspanning; er werd geen melding gemaakt van dronkenschap. De man had onder een van zijn ogen een zwelling en een rode verkleuring. Later in het verhoor, wanneer ze wordt geconfronteerd met de verklaring van D. H.,

bevestigt ze dat A. zijn aangezicht rode en blauwe verkleuringen vertoonde en beide ogen gezwollen waren. De slagen zouden volgens de man zijn toegebracht tijdens de overbrenging naar het bureel. Hij bleef maar herhalen dat hij slagen had gekregen en draaide zich in de richting van beide inspecteurs die hem hadden binnengebracht. Ze heeft hem later, toen twee commissarissen hem kwamen controleren, nog horen zeggen dat hij pijn had in zijn zij omdat men hem een aantal keren in de ribben zou hebben geslagen. Het is onmogelijk dat hij om medische hulp heeft gevraagd en die niet heeft gekregen. Commissaris J. heeft hem zelfs gevraagd of hij medische verzorging wenste, wat hij niet nodig vond.

S. verklaarde zich een feit te herinneren waarbij ‘Allah akbar’ werd geroepen. De man was heel onrustig en heel kwaad op de politiemensen die hem binnenbrachten. Hij kan zich de feiten nog slechts vaag herinneren. Hij meent zich te herinneren dat de man zei enkele slagen te hebben gekregen van de politiemannen die hem binnenbrachten. De kwetsuren kan hij zich niet meer met zekerheid herinneren.

P. verklaarde dat de man die werd binnengebracht heel de tijd ‘Allah akbar’ riep. Hij herinnert zich niet kwetsuren te hebben gezien. De man was niet meewerkend. Hij was verbaal erg agressief.

J. kwam ter plaatse om de arrestant te gaan checken. Hij bevestigt zijn verslag waarin wordt gesteld dat de betrokkene een kwetsuur vertoonde aan zijn linkeroog en linker scheenbeen, net onder de knie. Verder herinnert hij zich niets van de tussenkomst. Hij heeft de man ongetwijfeld wel gevraagd of hij medische verzorging wilde. A. vertelde hem niets over slagen door de politie.

V. R. trad die dag op samen met J.. Hij stelde kwetsuren vast aan het linkeroog van A.. Er was een verkleuring van de huid en het zou kunnen dat er ook een zwelling was. Verder liet de arrestant een verwonding zien net onder zijn linker knie. A. zei hem daar te zijn geslagen door de politie. Via het verslag bestuurlijke aanhouding vernam hij dat een matrak werd gebruikt, die op het scheenbeen terecht kwam doordat betrokkene zijn benen plots optrok. Hij kan zich niet herinneren dat A. iets zei over slagen op de ogen, wel op de ribben. Hij heeft niets gezegd over een stop tijdens de overbrenging naar het kantoor. Ze hebben hem zeker gevraagd of hij medische zorgen wenste, wat hij niet wilde omdat hij op een later tijdstip zelf naar een dokter zou gaan.

92. Het dossier bevat een medisch attest voor A. dat een volledige werkonbekwaamheid vaststelt van 22 tot en met 25 oktober 2015.

93. De aangestelde wetsgeneesheer stelt vast dat de medische stukken melding maken van kneuzingen ter hoogte van de romp en het linkeroog. De beschikbare foto's tonen enkel twee oppervlakkige kneuswondjes, respectievelijk onder het linkeroog en de linker knie. Op basis van deze stukken besluit de wetsgeneesheer dat deze kwetsuren hun oorsprong vinden in eerder licht stom kneuzend geweld. De aard en de ernst van de kwetsuren is niet in overeenstemming met de slagen en verwondingen zoals die door A. werden geschetst. Het is niet uitgesloten dat de letsels zijn ontstaan tijdens een wat hardhandige arrestatie met trekken en duwen op de grond.

94. Op basis van de voorgaande elementen kan worden besloten dat A. en E. H. zich schuldig hebben gemaakt aan weerspannigheid. Dit blijkt afdoende uit de verklaringen van de politiemensen (andere dan D. J. en V. B.) die ter plaatse gingen bij café A.. Dit wordt bijkomend ondersteund door de vaststellingen van enkele personeelsleden van de dienst amigo, die wijzen op de dronkenschap van A. en diens voortdurend verbaal agressief gedrag. De rechtbank acht de verklaringen van D. J. en V. B. , evenals hun relaas in het proces-verbaal van de feiten, in dit licht dan ook geloofwaardig. De feiten zoals vervat in zaak II zijn derhalve bewezen.

95. Wat de besproken tenlasteleggingen in zaak I betreft, wijst de rechtbank op het feit dat de verklaringen van A. over de herkomst van zijn verwondingen niet consistent zijn. Daarnaast verwijst de rechtbank naar de verschillende verklaringen omtrent de verwondingen van A.. De personen die zich verwondingen herinneren, hebben het over een zwelling en verkleuring aan het linkeroog en (sommigen) over een verwonding onder de linker knie. Sommigen onder hen, zoals J., hadden de uitdrukkelijke opdracht de toestand van A. na te kijken. Enkel D. H. maakt spontaan melding van verwondingen aan

beide ogen, maar zij zegt ook A. mogelijk te verwisselen met een andere persoon. D. P. verwijst slechts naar een verwonding aan beide ogen nadat ze werd geconfronteerd met de verklaring van D. H., nadat ze eerst van verwondingen aan een oog melding maakte. De rechtbank oordeelt aldus dat de verwondingen van A. beperkt waren tot de verwondingen zoals deze blijken uit het verslag van de wetsgeneesheer. Deze verwondingen zijn in overeenstemming met het relaas van de feiten zoals dat werd gegeven door D. J. en V. B. in het proces-verbaal van de feiten en hun verhoren en die wordt ondersteund door de verklaringen van de andere op het terrein aanwezige politieambtenaren.

De rechtbank sluit zich verder aan bij de conclusie van de wetsgeneesheer dat deze letsels niet overeenstemmen met de versie van de feiten zoals geschetst door A., maar eerder overeenstemmen met een hardhandige arrestatie. Dit stemt ook overeen met de verklaringen van verscheidene leden van de aanwezige politiediensten. Gelet op de toestand waarin A. zich bevond, en die ook bevestigd wordt door enkele aanwezigen in de amigo, acht de rechtbank het aannemelijk dat enig geweld noodzakelijk was om A. onder controle te brengen en te houden. De rechtbank oordeelt dat ook de intensiteit van het aangewende geweld noodzakelijk was. Minstens kan niet boven elke redelijke twijfel worden aangetoond dat het geweld de grenzen van het noodzakelijke en evenredige ter verdediging van zichzelf en het onder controle houden van A. heeft overschreden.

Beklaagden D. J. en V. B. worden derhalve vrijgesproken voor de hen ten laste gelegde feiten onder de tenlasteleggingen F.2, G.4 en H.3 in zaak I.

2.10. Feiten te Antwerpen tussen 31 oktober 2015 en 1 januari 2016 op een niet nader bepaalde datum

96. Onder tenlastelegging B.10 worden D. J., B. en C. vervolgd voor een diefstal met geweld of bedreiging van 2 euro en een gsm-toestel, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, door twee of meer personen en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig ten nadele van M. Z. . Zij moeten zich in dit kader ook verantwoorden voor feiten van discriminatie (tenlastelegging F.11) en voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten (tenlastelegging G.15).

97. Z. verklaarde dat hij eind 2015 rond middernacht aanwezig was in café A. toen vier politiemannen binnenkwamen. Ze zeiden een identiteitscontrole uit te voeren bij de aanwezigen. Toen hij antwoordde dat hij illegaal was, werd hij samen met drie anderen mee naar buiten genomen. Elke politiemannam nam iemand mee naar buiten. Er stonden twee politievoertuigen in de onmiddellijke omgeving van het café, een combi en een personenwagen. Hij moest, samen met de drie andere illegalen, plaatsnemen in de combi. De chauffeur gaf overdreven veel gas om te vertrekken. Ze dachten dat ze hen naar het politiecommissariaat zouden brengen, maar dat was niet het geval. Ze reden naar een brug met treinsporen, waar ze onder parkeerden (Hij wijst later, wanneer de onderzoekers met hem rondrijden, een plek aan onder de brug van de E19). Eerste stopte de personenwagen, daarna de combi (nadat die zich had gekeerd) waardoor beide politievoertuigen tegenover elkaar stonden op ongeveer zes meter afstand van elkaar, elk aan een kant van de rijbaan. De vier politiemannen stapten uit, de schuifdeur van de combi werd opengemaakt. Een persoon mocht uitstappen, waarna de deur weer werd gesloten. Hij zag niet wat er met die man is gebeurd. Hij was de volgende om uit te stappen. Hij moest op zijn knieën gaan zitten, met de handen op het hoofd. Hij werd zo gefouilleerd en zijn gsm Nokia en 2 euro werden uit zijn zakken genomen. Hij zag de politiemannam die zaken wegsteken in een zak met een rits. De politiemannam die hem had gefouilleerd zei daarop dat hij moest vertrekken, wat hij ook deed. Hij vluchtte terug naar café A.. Diezelfde nacht kwam een van de andere illegalen daar ook terug toe en vertelde dat ze van zijn gsm Samsung en 30 euro hadden afgenomen. Zes maanden voordien werd hij in hetzelfde café ook al eens gecontroleerd door dezelfde politiemannen. Toen controleerden ze hem in een computer, maar werd hij verder met rust gelaten.

Hij kan drie van de vier politiemannen beschrijven. Bij een fotovoorlegging duidt hij D. J., B. en C. aan uit een fotoboek met 20 foto's.

98. D. J. verklaarde zich deze controle niet te herinneren. Hij kent het café als een overlastcafé, waar hij al controles heeft uitgevoerd. Hij kan zich twee controles herinneren waarbij hij er illegale personen heeft aangetroffen; daar werd dan proces-verbaal van opgemaakt en de betrokkenen werden opgesloten in de . Door de lijst van illegalen die ze kregen van DVZ werd hier sterk op gewerkt. Het gebeurde wel dat hij illegalen na controle liet beschikken indien deze geen nieuwe misdrijven had gepleegd, omdat het bijna onmogelijk is om na controle alle illegalen in Borgerhout over te brengen naar de .

Het is mogelijk dat er illegalen onder de brug van de E19 werden gebracht, maar hij kan het zich niet herinneren. Ze zochten soms rustige, veilige plaatsen op in de buurt van de plaats van aantreffen, om zo in alle discretie en veiligheid te kunnen werken.

99. B. verklaarde controles te hebben gedaan in bepaalde cafés in Borgerhout waarvan ze wisten dat er vaak onregelmatigheden waren zoals drugs, illegalen en vechtpartijen. Ze werkten de controles niet af in het café zelf omdat ze wilden vermijden dit te doen in aanwezigheid van de andere klanten, onder meer omdat de illegalen vaak meerdere lagen kledij dragen die het moeilijk maken om personen op discrete wijze te fouilleren. Ze deden dit vaak aan de brug aan , vooral sinds de sluiting van het politiekantoor aan de . De specifieke controle van Z. kan hij zich niet herinneren. Hij heeft nooit geld of andere goederen van illegale personen afgenomen. Het gebeurde dat men een illegaal persoon liet beschikken na fouille, afhankelijk van de drukte, tenzij de illegaliteit gepaard ging met andere strafbare feiten. Ze gaven hierbij prioriteit aan de lijst van te repatriëren personen van DVZ. Hij had een kaft aangelegd met foto's en namen van illegale personen die ze hadden gecontroleerd alsook de plaats waar ze konden worden aangetroffen. Hij ontkent de feiten.

100. C. verklaarde dat café A. een overlastcafé is waar ze regelmatig controles uitvoerden. De specifieke controle waarvan sprake herinnert hij zich niet. Het gebeurde dat men bij een controle personen naar een rustigere, werkbare plaats bracht voor hun eigen gemak, om geen problemen te creëren in de cafés en ook omdat gefouilleerde personen vaak meerdere lagen kledij dragen en het dan soms aangewezen is de fouille niet uit te voeren voor het oog van derden. Het gebeurde soms dat een illegaal persoon na controle mocht beschikken omdat er geen administratief draagvlak is voor het overbrengen van alle illegalen. Enkel personen die geseind stonden of die verdacht waren van strafbare feiten werden overgebracht. Bij elke controle van een illegaal die ANG-gekend was, werd de foto wel afgedrukt waarbij genoteerd werd waar ze die persoon hadden gecontroleerd. Die hielden ze bij in een map om illegalen makkelijker terug te kunnen vinden in het kader van een seining of onderzoek. Illegalen die niet ANG-gekend waren, werden wel overgebracht. Hij ontkent de ten laste gelegde feiten; hij heeft nooit goederen afgenomen van illegalen.

101. De rechtbank acht de feiten bewezen gelet op de coherente, gedetailleerde en geloofwaardige verklaring van het slachtoffer en de fotoherkenning. De stelling van de verdediging vermindert op geen enkele wijze de geloofwaardigheid van deze verklaring. Zij ondersteunt in enige mate de verklaring van Z. dat hij, en andere illegalen, werden meegenomen naar een andere plaats om daar aan een fouille onderworpen te worden.

2.11. Feiten te Antwerpen tussen 1 november 2015 en 1 januari 2016, op een niet nader te bepalen datum

102. Onder tenlastelegging B.9 wordt D. J. vervolgd voor een diefstal met geweld of bedreiging van 670 euro en medicijnen, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, door twee of meer personen en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig ten nadele van M. B.. Hij moet zich in dit kader ook verantwoorden voor feiten van discriminatie (tenlastelegging F.10) en voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten (tenlastelegging G.14).

103. B. verklaarde dat de feiten zich voordeden op een zaterdag in de lente van 2015. Hij liep rond 01.00u in de toen hij een politiewagen uit de tegengestelde richting zag komen. De politie stopte ter hoogte van hem. De passagier stapte uit en kwam in zijn richting. De politieman herkende hem van eerdere tussenkomsten, waarbij hij telkens werd gefouilleerd. De man wordt 'de P.' genoemd. Zonder hem aan te spreken, duwde de politieman hem op een gewelddadige manier tegen de gevel van een

woning. De politieman nam hem bij de schouder vast en duwde hem zo tegen de muur. De politieman haalde 370 euro uit zijn broekzak. Dat geld diende voor het betalen van de huur. De politieman nam ook medicijnen uit het borstzakje van zijn hemd, zeggende dat het drugs waren. Hij antwoordde de politieman dat het medicatie was voor zijn hartproblemen en diabetes. Hij weet niet hoe de medicatie heet. Hij vroeg daarop zijn geld en medicatie terug, maar de politieman zei hem te vertrekken want anders zou hij naar de gevangenis gebracht worden. Daarop stapte de politieman in het voertuig en reden ze weg. De chauffeur van het voertuig bleef de hele tijd in het voertuig zitten. Hij kende die man ook van eerdere controles.

Bij eerdere controles door 'de P.' moest hij soms zelfs zijn broek uitdoen omdat 'de P.' dacht dat hij drugs had verstopt in zijn onderbroek. Hij voelde zich hierdoor vernederd. Hij wilde eerder klacht indienen, maar de politie in het kantoor wilde zijn klacht niet noteren.

Bij een fotovoorlegging kan hij enkel de politieman passagier herkennen uit een fotoboek met 20 foto's. Het betreft D. J..

104. D. J. verklaarde zich de controle niet te herinneren en nooit geld of andere goederen van personen te hebben afgenomen. Iedereen in de zone city kent hem, omdat hij contact zoekt met de bevolking op professionele basis.

105. De rechtbank acht de feiten B.9 en G.14 bewezen gelet op de geloofwaardige verklaringen van het slachtoffer en de fotoherkenning. Beklaagde wordt evenwel vrijgesproken voor de tenlastelegging F.10 nu uit de verklaring van het slachtoffer geen discriminerende drijfveer in hoofde van beklagde blijkt.

2.12. Feiten te Antwerpen op 5 december 2015

106. Onder tenlastelegging B.11 worden D. J. en V. B. vervolgd voor een diefstal met geweld of bedreiging van 400 euro en een gsm-toestel, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, door twee of meer personen en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig ten nadele van A. L. (alias K. T.). Zij moeten zich in dit kader ook verantwoorden voor feiten van discriminatie (tenlastelegging F.13) en voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten (tenlastelegging G.17).

107. In een locker van D. J. werd een gsm-toestel met gebarsten scherm teruggevonden. Na onderzoek kon de eigenaar worden geïdentificeerd als L..

108. L. verklaarde sinds 2003 illegaal in België te verblijven. Hij herkent het gsm-toestel met het gebarsten scherm als het zijne; het scherm was al gebarsten op het moment van de feiten. Hij werd door een patrouille staande gehouden. Een van de politiemannen fouilleerde hem onmiddellijk, terwijl de tweede in de richting van een nachtwinkel in de buurt ging. De politieman vond in de binnenzak van zijn jas een kleine stuk gereedschap. De politieman zei dat dit een verboden wapen was en wierp het op de grond. In zijn binnenzak vond de politieman ook 400 euro. De politieman riep er zijn tweede collega bij, zeggende dat hij (L.) een 'businessman' was. De tweede politieman, die op dat moment bij de Pakistaanse uitbater van de nachtwinkel stond, is dan naar hen toegekomen. Ze hebben dan nog zijn gsm-toestel, huissleutels en brieven tas afgenomen. Ze grepen hem achteraan bij zijn broeksriem vast en ze duwden hem in de patrouillewagen. In de wagen werd gezegd dat hij als illegaal geen recht had op geld en een gsm-toestel. Hij kreeg enkel zijn brieven tas en huissleutels terug. Daarna hebben ze hem gezegd uit te stappen. Hij deed geen aangifte uit angst.

109. De uitbater van de nachtwinkel, noch zijn personeel stelt geen getuige te zijn geweest van de feiten.

110. Via de datum van het laatste gesprek gevoerd met het gsm-toestel kan, op aangeven van L., de datum van de feiten worden bepaald. Uit nazicht blijkt dat D. J. en V. B. die nacht dienst hadden. Uit

de track en trace gegevens blijkt dat hun voertuig omstreeks het door het slachtoffer aangegeven tijdstip van 20.32u tot 20.59u stilstaat aan de , vlak bij de kruising met de . In zijn verklaring stelde L. dat hij zich toen in de bevond, nabij het kruispunt met de X. Dergelijke kruising bestaat volgens de verbalisanten niet; er is enkel een kruising tussen de en de . Er vond een ANG-controle plaats door V. B. om 20.40u op naam van T. K. , die op basis van de beschikbare foto door verbalisanten wordt geïdentificeerd als L..

111. V. B. verklaarde zich de controle van de man niet te kunnen herinneren. Hij ontkent de aantijgingen. Het zou kunnen dat de gsm uit vergetelheid in de combi is blijven liggen, maar dan stellen ze daar normaal een document over op.

112. D. J. verklaarde dat het toestel werd teruggevonden in een niet-afgesloten locker onder een stapel papier. Hij weet niet waar dit toestel vandaan komt. Hij heeft dit toestel pas gezien toen het bij de zoeking werd aangetroffen. Hij is er van overtuigd dit niet te hebben afgenomen of gebruikt. Hij bewaart nooit goederen in zijn open locker. Toen hij deze voor zijn vakantie in januari leegmaakte, lag het toestel er niet in.

De controle van L. zegt hem niets. Hij heeft nooit iets afgenomen van mensen en gebruikt alleen geweld als dat noodzakelijk is.

113. De verdediging betwist dat er sprake zou zijn van enig bedrieglijk opzet. Zij wijst er op dat het toestel in een open locker lag en dit mogelijk het gevolg is van het achterlaten van de gsm in de combi, zonder dat ze konden achterhalen van wie het toestel was. Het zou gaan om een administratieve vergetelheid. Verder wordt door de verdediging opgeworpen dat er geen sprake kan zijn van enige willekeur of racistisch motief aangezien het slachtoffer werd gecontroleerd omdat hij werd herkend als voorkomende op de ANG-lijst.

De rechtbank spreekt beklagden vrij voor de hier besproken feiten. De door L. gesignaleerde getuige kon de feiten niet bevestigen. De opzoeking van (een alias van) L. ondersteunt de verklaringen van beklagden dat het hier ging om een reguliere controle. De verklaring van beklagden omtrent het teruggevonden gsm-toestel is plausibel. Er blijft derhalve twijfel, die in het voordeel van beklagden dient te werken.

2.13. Feiten te Antwerpen op 13 januari 2016

114. Onder tenlastelegging B.4 worden D. J. en V. B. vervolgd voor een diefstal met geweld of bedreiging van een niet nader bepaalde geldsom en twee gsm-toestellen, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, door twee of meer personen en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig ten nadele van H. H. . Zij moeten zich in dit kader ook verantwoorden voor feiten van discriminatie (tenlastelegging F.6), voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten (tenlastelegging G.8) en voor het onwettig gebruik van geweld tegen hem met een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg (tenlastelegging H.5).

Ter zitting werpt het Openbaar Ministerie een gebeurlijke herkwalificatie op van tenlastelegging B.4 naar misbruik van vertrouwen.

115. Een gsm-toestel van H. werd teruggevonden in de locker van D. J.. Op basis daarvan werd een onderzoek gestart. Uit contact met zijn vader blijkt dat H. zich in Spanje bevindt omdat hij te veel problemen had in Antwerpen.

Er wordt telefonisch contact genomen met H. . Hij meldt spontaan dat hij de eigenaar is van de zwart-rode Nokia. Het toestel werd hem, samen met zijn geld, afgenomen door de politie. Hij had die dag problemen met een zekere S.. Ze had hem opgebeld en hij zei dat hij in café A. was. Zij is dan naar daar gekomen om over hun problemen te praten. Ondertussen had ze ook de politie verwittigd, die vervolgens een controle deed. Hij werd opgepakt en meegenomen naar de haven. Al zijn bezittingen werden er

afgenomen, waaronder zijn geld en gsm. Alleen zijn identiteitsdocumenten kreeg hij terug. Hij werd vervolgens achtergelaten in de haven. Een van de betrokken politie-inspecteurs is gekend als 'de P.'. Hij herinnert zich de datum van de feiten nog doordat hij nadien in het ziekenhuis is geweest. Hij wil niet naar België komen uit vrees uitgewezen te worden.

116. Uit nazicht blijkt dat H. zich op 13 januari 2016 heeft aangeboden bij de spoeddienst van het ZNA-S.

In de politionele systemen zijn er in de periode van 12 en 13 januari 2016 drie meldingen met betrekking tot café A., telkens van S. E. S. . Bij de eerste melding stelde de oproepster dat ze gevolgd is door haar ex, die in panne zou zijn gevallen met zijn grijze voertuig Mercedes. Deze zou vergezeld zijn van H. H. , die nog geseind staat in verband met doodsbedreigingen aan het adres van oproepster. Op dat moment wordt door de eerste ploeg niemand aangetroffen. Daarna wordt een tweede ploeg, bestaande uit D. J. en V. B. , ter plaatse gestuurd. De oproepster meldt dat ze mannen gevolgd is die haar met de dood bedreigd hebben. De mannen zouden tegen de oproepster gezegd hebben dat ze een pistool bij zich hadden. Later wordt bijkomende info gegeven dat de dame heeft teruggebeld dat de man twee gsm's op de grond zou hebben gegooid vooraleer ze hem meenamen omdat er info zou in staan die niet geweten mag zijn, onder meer opnames waarin hun wapens voorkomen.

Nazicht van het track en trace systeem toont aan dat beklagden stil stonden aan café A. van 01.07u tot 01.27u. Daarna is het voertuig vertrokken om vervolgens stil te staan van 01.37u tot 01.38u aan de , waarna het voertuig terug richting Antwerpen Noord is gereden. Er werd geen abnormaal rijgedrag vastgesteld tijdens deze trajecten. Op de plaats waar ze hebben stilgestaan is er geen inham, zoals die werd aangegeven door D. J.. Er is wel een kruispunt van fietspaden, nadat men de zachte berm heeft gekruist.

117. E.S. verklaarde dat ze de politie belde omdat ze problemen had met haar neef H. in verband met haar echtscheiding. De politie heeft hem opgepakt omdat er problemen ontstonden tussen H. en haar huidige vriend M. K.. H. werd vastgenomen door één van de politiemannen, waar ze achteraf van hoorde dat die 'de P.' wordt genoemd. H. werd begeleid naar het politiebusje, maar omdat hij tegenspartelde, werd hij tegen het busje aangedrukt, gefouilleerd en geboeid. Daarna werd hij in het busje geplaatst. Ze heeft niet gezien dat de politie iets uit zijn zakken nam. Na vertrek van de politie vernam ze van K. dat H. zijn gsm-toestellen had doorgegeven aan de eigenaar van het café. Ze is dan het café binnengegaan en heeft gezegd dat ze de gsm-toestellen aan haar moesten geven. Ze heeft dan naar de politie gebeld dat ze de gsm-toestellen in haar bezit had. Na een tiental minuten is de patrouille terug ter plaatse gekomen. H. was er dan niet meer bij. Ze heeft dan de gsm-toestellen overhandigd aan de politiemann die 'de P.' wordt genoemd. Enkele dagen later vernam ze dat K. H. had gezien en dat die mankte. H. had verteld dat hij werd meegenomen naar de haven en daar in mekaar werd geslagen door 'de P.'.

118. K. verklaarde dat hij onderweg was naar café A. om er te praten met de neef van S., H. . Ze wisten dat er familiale problemen waren en H. werd betaald door de ex-man van S. om haar in het oog te houden. S. was bang omdat haar ex-man haar eerder had bedreigd en hij mogelijks gewapend zou zijn. Ze belde daarom de politie. De politie heeft H. dan gecontroleerd en geboeid. Hij heeft geen fouille gezien. In het café had hij gezien dat H. twee gsm-toestellen bij zich had en deze in het café had achtergelaten. S. is de toestellen gaan halen en heeft dan opnieuw de politie gebeld, die ze later is komen ophalen. Die tweede keer zat H. niet meer in het voertuig. De dag nadien zag hij H. , die mankte. Hij vertelde dat hij bij de controle door de politie uit de auto was geduwd, dat hij werd geslagen en daarbij gekwetst raakte aan het been. Hij had moeten afgeven wat hij bij zich had. Een van de betrokken politiemannen staat gekend als 'de P.'. Hij had 'de P.' al bij een eerdere controle gezien, waarbij de illegalen werden bestolen van hun geld en gsm-toestel.

119. A. verklaarde dat hij H. (zijnde H.) kent als een regelmatige bezoeker; hij is gekend als een gewone klant en een lastig persoon. H. is volgens hem mentaal niet in orde. De nacht van de feiten was H. er met een vrouw. Ze hadden een discussie die erg luid werd, waarop ze tegen hen gezegd hebben

hun discussie buiten verder te zetten. Vervolgens zijn ze verder buiten gaan discussiëren. Op een bepaald moment zei de vrouw dat ze de politie ging bellen. Wat later kwam de politie ter plaatse, maar kwam niet binnen in de zaak. Ze hebben de twee personen gecontroleerd. Ongeveer tien minuten later heeft de politie de man meegenomen; de vrouw bleef ter plaatse. De vrouw is terug binnen gekomen en heeft de twee gsm-toestellen van H. met zich meegenomen. Een klein uur later stond H. er terug. Hij zag er niet goed uit. Verscheidene klanten vroegen wat er gebeurd was, waarop hij zei dat hij was gevallen. H. is dan naar het ziekenhuis gegaan voor verzorging. Nadien kwam hij terug naar het café en zei nu dat hij geslagen was door de politie. Hij (A.) heeft gezien dat H. mankte.

120. D. J. verklaarde dat ze naar café A. werden gestuurd. Er was een twist op straat, waarbij een man lastig deed. Ze hebben die lastige man gecontroleerd. Hij had eerst Marokkaanse papieren en ze wilden de man overbrengen naar de . Toen bleek hij over Italiaanse papieren te beschikken en hebben ze hem laten beschikken. Ze zijn vervolgens teruggestuurd naar het café omdat er iets vergeten zou zijn. Daar aangekomen gaf de oproepster hen twee gsm-toestellen. Dit zijn de twee toestellen die in zijn locker lagen. Omdat de gsm's met een code beveiligd waren en er een uit stond, konden ze de eigenaar niet identificeren; de vrouw had gezegd dat de gsm's waren blijven liggen en 'vermoedelijk' van de betrokken man waren. Hij heeft de gsm's in zijn bakje gelegd in de veronderstelling dat V. B. er iets voor zou opstellen. Hij heeft hierna regelmatig aan V. B. gevraagd of dit al gebeurd was, maar heeft daar nooit een positief antwoord over gekregen.

Onderweg naar het kantoor zagen ze ter hoogte van de een auto rijden met enkele jongens uit de wijk. Hij is achter hen gereden omdat ze raar reden. Ze zijn dan de haven ingereden. Op een bepaald moment zijn ze teruggedraaid en realiseerde hij zich dat ze een spelletje aan het spelen waren. Aan de was een kleine inham waar ze zijn gestopt. De jongens waren aan het lachen. Hij is dan uitgestapt en heeft die personen aangesproken.

Daarna zijn ze verder gereden. Hij denkt de man die ze bijhadden ergens aan de uit de combi te hebben gezet; in ieder geval niet in de haven. De man was toen rustig en had ondertussen een verblijfstitel voor Italië laten zien. Ze hebben zijn documenten pas in de auto kunnen controleren. Hij noch V. B. hebben de man geslagen. De man heeft al zijn eigendommen teruggekregen. Aangezien alles in orde was, was er ook geen reden om iets op papier te zetten over deze tussenkost.

121. V. B. verklaarde zich enkel te herinneren dat ze zijn moeten teruggaan om twee gevonden gsm-toestellen te gaan ophalen. Hij herinnert het zich omdat er nadien iets met een auto was die onnozel aan het rijden was. Ergens in de haven hebben ze iets tegen de inzittenden gezegd en het dan zo gelaten. Hij ontkent de man te hebben geslagen of bestolen. Het achterblijven van de gsm's in de locker van D. J. berust waarschijnlijk op een vergetelheid.

122. Beklaagden betwisten de schuld aan de hen ten laste gelegde feiten (en wat tenlastelegging B.4 betreft zowel onder de in de dagvaarding voorziene kwalificatie als onder de door het Openbaar Ministerie voorgestelde herkwalificatie). Er zou niet voldaan zijn aan de vereiste van het bedrieglijk opzet. Het zou gaan om een vergetelheid en een administratieve fout.

De rechtbank oordeelt dat de verklaring van beklagden dat het achterblijven van de gsm-toestellen in de locker van D. J. een administratieve vergetelheid is, niet ongeloofwaardig is, mede gelet op de beveiliging van de toestellen. De stelling van H. dat de gsm's en een geldbedrag hem werden afgenomen door de politie, wordt tegengesproken door het feit dat de gsm's aan de politie werden overhandigd door E. S.. Daarnaast wijst de rechtbank op het feit dat H. tegenover de politiediensten geen melding maakt van het gebruik van geweld door beklagden en hij deed dit initieel ook niet bij zijn terugkomst in het café maar maakte daarentegen melding van een val. Gelet op het gebrek aan enig medisch stuk omtrent de opgelopen letsels, kan niet met afdoende zekerheid de oorzaak van zijn bezoek aan de dienst spoedgevallen worden bepaald. De onrechtstreekse getuigenverklaringen zijn niet van aard de rechtbank hieromtrent anders te laten oordelen, gelet op de band tussen H. en de betrokkenen en diens initieel afwijkende verklaring. Dat beklagden H. op enige afstand van het café uit het voertuig hebben gezet is verder niet onlogisch, gelet op de zeer ernstige aard van de oproep waarvoor zij ter plaatse werden geroepen en zij zich ten gevolge van een nieuwe oproep opnieuw moesten begeven naar de plaats waar

de initiële oproeper zich nog steeds bevond. Beklaagden worden derhalve vrijgesproken voor de hen hier ten laste gelegde feiten.

2.14. Feiten te Antwerpen op 3 februari 2016

123. Onder tenlastelegging B.8 worden D. J. en B. vervolgd voor een diefstal met geweld of bedreiging van 2.700 euro, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, door twee of meer personen en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig ten nadele van O. A.. Zij staan ook terecht voor een wederrechtelijke aanhouding van A. (tenlastelegging M.4). In het verlengde daarvan worden zij onder tenlastelegging C.6 vervolgd voor een valsheid door geen melding te maken van de vrijheidsberoving van A. in het register van vrijheidsberovingen om zo hun tussenkomst ten aanzien van deze persoon te verdoezelen. Zij moeten zich, samen met C. , in dit kader ook verantwoorden voor feiten van discriminatie (tenlastelegging F.12). Verder staan D. J. en B. ook terecht voor inbreuken op de door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten van A. onder tenlastelegging G.13 en voor het onwettig gebruik van geweld tegen hem met een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid tot gevolg onder tenlastelegging H.4.

124. A. verklaarde dat hij op weg was naar iemand waarvan hij had vernomen dat die naar Marokko zou reizen. Hij wilde die man geld meegeven om aan zijn ouders te geven. Hij had dit geld verdiend door twee jaar als afwasser te werken; zijn baas had het geld voor hem bijgehouden. Op een bepaald moment zag hij een politiecombi rijden. De combi draaide om en is achter hem aan gereden. Ze reden hem uiteindelijk klem. De politiemannen zijn uitgestapt en vroegen zijn paspoort. Hij antwoordde hen dat hij illegaal was en geen papieren had. Daarop werd hij gefouilleerd. De politiemann die het voertuig bestuurde was een grote Belg zonder haar of met kort geschoren haar. De andere was een Turk, struis gebouwd met een baard en zwart haar. Nadien heeft hij hen in de krant zien staan. De Belgische politiemann vond 2.700 euro in zijn binnenzak en vroeg waar het geld vandaan kwam en of hij kon bewijzen dat het zijn geld was. Hij antwoordde hierop dat het zijn geld was. Hij moest instappen in het politievoertuig en zijn bezittingen (het geld, twee gsm-toestellen, een oplader, sigaretten en een aansteker) werden hem afgenomen. De Turkse politiemann stak die zaken in een plastic zakje. Hij moest achteraan gaan zitten en werd geboeid. Ze zeiden dat ze hem naar de gevangenis gingen brengen. Ze zijn met hem naar het water gereden. Daar aangekomen, moest hij uitstappen. Hij vroeg waarom ze hem daar deden uitstappen. De Belgische politiemann vroeg hem of hij kon zwemmen. Hij zei van niet, waarop de Belgische politiemann zei dat hij hem in het water ging gooien. Hij zei hen dat ze politiemannen waren en vroeg of ze hem echt gingen doden, wat de Belgische politiemann bevestigde. Hij greep zich vast aan ijzer dat bij het water stond en smeekte niet in het water te worden gegooid. De Belgische politiemann greep hem toen vast en de Turkse politiemann trok zijn pistool. Hij kreeg een kopstoot van de Belgische politiemann, waarbij zijn voorste snijtand werd uitgeslagen en waardoor hij hevig bloedde. De Turkse politiemann nam het plastic zakje en gooide het in het water. Hij zag dat het geld niet meer in het zakje zat. Vervolgens moest hij terug instappen in de wagen. Ze zeiden opnieuw dat ze hem naar de gevangenis zouden brengen. Op een plaats in de buurt van een snelweg, een haven en huizen werd hij verplicht uit te stappen. Daarna zijn de politiemannen weggereden. Hij is niet naar het ziekenhuis gegaan om zijn verwondingen te laten verzorgen. Een maand later is hij wel naar de tandarts gegaan en vernam toen dat het meer dan 2.000 euro zou kosten om een tandprothese te laten plaatsen. Hij durfde ook geen aangifte te doen omdat hij illegaal was. Hij heeft geen gegevens meer van de gsm-toestellen. Van zijn toenmalige werkgever weet hij alleen dat het om een zekere Achmed gaat die een restaurant uitbaat in de . Hij heeft zijn verhaal gedaan aan M. toen de politiemannen in de krant kwamen.

125. De politie maakte een rondrit met A. om de locaties te vinden. De locatie aan het water wordt geïdentificeerd als , onder de brug aan de autostrade R1. A. stelt dat het ijzer waaraan hij zich heeft vastgeklampt, een stapel schroot, niet meer ter plaatse is. De locatie waar hij werd achtergelaten blijkt de te zijn, waarbij verbalisanten opmerken dat men er zicht heeft op en de , die mogelijk als een snelweg werd aanzien.

126. In de track en trace gegevens kan het door A. weergegeven traject niet worden teruggevonden. Uit alle track en trace gegevens blijkt dat de omgeving van vaak wordt bezocht en de dienstvoertuigen

er vaak voor lange tijd stilstaan. Op 3 februari 2016 werkte B. van 06.00u tot 18.00u; hij werkte niet samen met een van de andere beklaagden.

127. B. verklaarde zich niets te herinneren van deze controle.

128. Wat C. betreft stelt de rechtbank vast dat geen enkel element in het dossier C. linkt aan de hier besproken feiten. Hij wordt derhalve vrijgesproken voor de tenlastelegging F.12.

Verder wordt de verklaring van A. niet ondersteund door de gestelde onderzoeksdaden. Beklaagde D. J. had geen dienst op het moment van de feiten zoals dat door A. wordt geschetst. Het door hem beschreven traject werd in het track en trace systeem niet teruggevonden, ondanks het feit dat door de onderzoekers een ruime periode rond de aangegeven datum werd geverifieerd. Het slachtoffer kan verder geen nuttige inlichtingen geven omtrent zijn eigen oproepnummer of de persoon die de geldsom voor hem zou hebben bewaard. Beklaagden worden derhalve vrijgesproken bij gebrek aan bewijs.

2.15. Feiten te Antwerpen op 18 februari 2016 ten nadele van E.B.

129. Onder tenlastelegging B.2 worden B. en C. vervolgd voor een diefstal met geweld of bedreiging van een bedrag van 270 euro, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, door twee of meer personen en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig ten nadele van B. E.B.. Zij staan ook terecht voor een wederrechtelijke aanhouding van E.B. (tenlastelegging M.1). In het verlengde daarvan worden zij onder tenlastelegging C.3 vervolgd voor een valsheid door geen melding te maken van de vrijheidsberoving van E.B. in het register van vrijheidsberovingen om zo hun tussenkomst ten aanzien van deze persoon te verdoezelen. Zij moeten zich in dit kader ook verantwoorden voor feiten van discriminatie (tenlastelegging F.4) en voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten (tenlastelegging G.6).

130. E.B. verklaarde dat hij op 19 februari 2016 omstreeks 02.00u in café B. was. Hij was in het café sinds ongeveer 23.30u. Er kwam een politiepatrouille binnen en ze kwamen rechtstreeks naar hem; hij was de enige Marokkaan in het café. Hij moest opstaan en ze vroegen of hij geld en/of drugs bij zich had. Hij werd gefouilleerd en moest zijn zakken leegmaken op een speelautomaat. Geen van beide politiemannen droeg een naamplaatje op het uniform. Na controle mocht hij zijn spullen terugnemen, behalve het geld (270 euro). Ze zeiden dat er een onderzoek bezig was en hij het geld later zou terugkrijgen aan het commissariaat. Tegenover het café werd hij in de combi geboeid. Er werd rondgereden met de combi. Hij was niet vastgemaakt met een gordel. Ze reden op een abnormale manier, aan hoge snelheid en met bruusk remmen. Daardoor werd hij heen en weer geslingerd en raakte hij gekwetst aan de rechter elleboog en rechter knie. Hij bleef geboeid op de rug tot voor het commissariaat van de . Hij moest zich achteraan in de combi omdraaien en zijn handen naar het luikje tussen de voorzijde en de achterzijde van de combi te brengen. De handboeien werden door dit luikje losgemaakt en weggenomen. Hij zag dat het commissariaat gesloten was, maar werd toch verplicht uit te stappen. Hij wilde eerst niet, omdat hij beseftte dat hij belazerd was. Toen zeiden de agenten: "Gaat ge nu uitstappen of moeten we u er uit slagen?". Hij is dan uitstapt en te voet naar huis gegaan. Op een bepaald moment hoorde hij een combi. Die zette de zwaailichten aan en bleven hem op wandeltempo volgen met de combi. Ze hebben hem dan allerlei scheldwoorden toegeroepen door het open raam en de speaker. Ze kwamen meermaals met de combi op hem toegereden alsof ze hem wilden aanrijden. Hij wandelde verder en nam straten die zij met de wagen niet in mochten rijden, maar ze bleven hem volgen. Ze reden daarbij zelfs in een verboden rijrichting. Hij is dan naar café De Pauw gegaan. Een tante van een vriend van hem is daar getuige geweest van zijn aankomst en het feit dat de combi hem volgde. Hij heeft daar dan nog een discussie gehad met de politiemannen, waarna ze zijn doorgereden. Hij kwam niet onmiddellijk aangifte doen, omdat hij dacht niet geloofd te zullen worden en hij vreesde voor wraakacties. Op aanraden van zijn begeleider E. M. heeft hij uiteindelijk toch klacht ingediend.

131. G. verklaarde dat in februari haar neef B. binnen kwam in café D., waar zij werkte als dienstster. Hij was onder de indruk van iets dat hij net had meegemaakt. Hij vertelde dat hij was opgepakt in een café aan het gemeentehuis. Hij was gefouilleerd en geboeid. De politiemannen hadden met hem

rondgereden, zijn geld werd afgenomen en daarna mocht hij terug vertrekken. Hij zei dat hij gekwetst was aan zijn knie. Terwijl ze met B. aan het praten was, zag ze een combi voor de deur staan. Ze vroeg B. of dit de betrokken politiemannen waren, wat hij bevestigde. Ze is dan naar buiten gegaan en heeft de patrouille aangesproken. De chauffeur was een grote man met zwart haar en een lichte baard, de andere politiemann was kleiner, had een lichtere haarkleur en kleine wazige ogen. Er ontstond een discussie van meerdere minuten tussen haar neef en de politie. Hij confronteerde hen met wat er gebeurd was, maar zij ontkenden dit. De politie is dan vertrokken, om die zelfde nacht nog terug te keren om een controle te doen in het café. Zulke controles vonden vaak plaats, telkens door dezelfde politiemannen. Er werden dan personen meegenomen naar de gang of de toiletten. Ze heeft niet gezien wat daar gebeurde, maar ze hoorde dat de betrokkenen daar hun drugs moesten afgeven als ze niet mee wilden genomen worden naar het bureau. Van geld afnemen heeft ze nooit iets gehoord.

132. R. verklaarde (in het Engels) dat ze de eigenaar is van café B.. Midden februari deden twee politiemannen twee maal een controle in het café. Ze controleerden de Marokkaanse klanten. De tweede keer namen ze een man apart. Hij moest zijn zakken leegmaken op een gokmachine. De politiemannen namen zijn bezittingen en namen hem mee naar buiten, naar de politiewagen. Wat er daarna gebeurd is, heeft hij niet gezien. De volgende morgen kwam de Marokkaanse man terug naar het café en vertelde dat de politiemannen hem de avond voordien meenamen in hun voertuig en hem ergens op straat hebben achtergelaten. Ze hebben al zijn geld afgenomen.

133. E. M. is coördinator van een project samenlevingsopbouw van de stad Antwerpen en baat een frituur uit op . E.B. sprak hem daar aan over wat hem overkomen was. E.B. vertelde hem (kort na de feiten) dat hij tijdens een cafébezoek werd gecontroleerd door de politie en daarbij zijn geld werd afgenomen. Hij werd meegenomen in een combi, waarbij hij door het rijgedrag gekwetst werd aan zijn dijbeen en elleboog. Op een bepaald moment moest hij uitstappen. Hij wilde dit niet, maar deed het toch uit vrees om geslagen te worden. Hij heeft E.B. de raad gegeven klacht in te dienen, maar dat wilde hij toen niet doen uit vrees voor represailles. Toen er media-aandacht kwam voor andere feiten, werd er terug gesproken over indienen van een klacht. Een van de betrokken politiemensen staat in Borgerhout gekend als 'den Albanees'.

134. C. verklaart aanvankelijk zich de feiten niet te herinneren. Na een tijdje herinnerde hij zich de man, die hij kent als F. en die vaak in de buurt rondhangt en zich met alles bemoeit. Ze hebben hem gecontroleerd aan . Hij zette een grote mond op en gedroeg zich degoutant. Dat was de reden waarom ze hem hebben meegenomen uit het café en in de uit het voertuig hebben gezet. Dat was ook de reden waarom ze hem hebben gevolgd toen hij te voet verder ging. Aan café D. hebben ze dan een gesprek gehad met een dame die vroeg om hem met rust te laten en hem niet mee te nemen. Ze zei dat zij zich wel over hem zou ontfermen.

135. B. verklaarde zich de controle niet meteen te herinneren. Ze deden regelmatig controles in het café. Bij een controle vragen ze meestal om op de bingokasten hun zakken leeg te maken. Hij heeft nooit geld afgenomen. Na enige vragen en geconfronteerd met het feit dat ze naar café D. gingen waar ze een discussie hadden, herinnert hij zich het voorval. Er kwam een dienstster naar buiten die hen zei dat haar neef had gezegd dat hij niet goed behandeld was. Ze vroeg wat er gebeurd was, omdat haar neef over zijn toeren was. Hij heeft haar uitgelegd dat diens gedrag degoutant was. Eerst heeft ze hem verdedigd, maar dan is E.B. zo beginnen schelden dat zij zei dat ze hem nog nooit zo had horen of zien doen. Na een paar minuten zijn ze dan verder gereden. Het gebeurt wel vaker dat ze iemand meenemen uit een café voor controle omdat die personen vaak meerdere lagen kledij dragen. Ze gaan dan naar een afgelegen plaats om een grondige controle te doen.

136. Uit de logging-gegevens blijkt dat C. op 18 februari 2016 omstreeks 03.00u de gegevens van E.B. opvroeg. B. en C. werkten in de nacht van 16 op 17, 17 op 18 en 18 op 19 februari 2016.

137. De route die E.B. beschreef, zowel voor het traject dat met de combi werd afgelegd als het traject dat hij te voet aflegde, wordt vergeleken met het track en trace systeem dat de bewegingen van het politievoertuig registreerde. Zo wordt vastgesteld dat het voertuig stil stond op van 02.38u tot 02.54u.

Verder komt het gevolgde traject in het voertuig overeen met dat beschreven door E.B., op enkele uitzonderingen na. Ze komen omstreeks 03.14u aan ter hoogte van het commissariaat in de . Ook het beschreven gewandelde traject stemt overeen wat een aantal straten betreft, maar niet het volledige traject. Verbalisanten merken op dat dit te wijten kan zijn aan de verkeerssituatie. Daarbij wordt vastgesteld dat op bepaalde stukken van het traject stapvoets werd gereden. Er wordt ook vastgesteld dat het voertuig gedurende ongeveer elf minuten stilstond ter hoogte van café D.

138. De verklaringen van het slachtoffer zijn naar het oordeel van de rechtbank geloofwaardig en worden ondersteund door de verklaringen van getuigen van voor en na de feiten en de verklaringen van personen ten aanzien van wie E. B. kort na de feiten (en voor alle media-aandacht) relaas deed van de feiten. Verder wordt zijn verklaring ondersteund door de track en trace gegevens, die de route en het rijgedrag van beklaagden beschrijven. De verkeerssituatie (waarbij volgens de rechtbank wordt gedoeld op o.a. de voorgeschreven rijrichting van straten en niet, zoals door de verdediging gesteld, de verkeersdrukke), verklaart afdoende de afwijkingen van het door het slachtoffer gevolgde traject. De discriminatie blijkt afdoende uit de verklaring van het slachtoffer en de uitbater van het café dat Marokkaanse klanten werden geviseerd bij de controle.

De verdediging meent dat wat de tenlastelegging C.3 betreft niet duidelijk is welk onrechtmatig voordeel beklaagden zouden kunnen behalen uit de omschreven valsheid. Dit voordeel bestaat er in dat, zoals weergegeven in de inleidende akte, er op deze manier geen schriftelijk spoor werd gecreëerd van hun interventie ten aanzien van E. B., wat de straffeloosheid van beklaagden voor deze feiten zou helpen te verzekeren.

Verder wordt aangevoerd dat de vrijheidsberoving een wettige bestuurlijke aanhouding uitmaakt, gelet op het vermoeden dat E.B. drugs bij zich had en zich weerspanning opstelde. Dit verweer wordt verworpen, nu uit de hoger aangehaalde elementen blijkt dat de vrijheidsberoving tot doelstelling had de gelden te kunnen ontvreemden.

De feiten zijn bewezen gelet op de vaststellingen van de verbalisanten, de resultaten van het track en trace systeem, de verklaring van het slachtoffer en de aangehaalde getuigenverklaringen.

2.16. Feiten te Antwerpen op 18 februari 2016 en feiten tussen 18 februari 2016 en 12 april 2016 op een niet nader te bepalen datum, beide ten nadele van M.

139. Onder tenlastelegging B.7 worden D. J. en V. B. vervolgd voor een diefstal met geweld of bedreiging van een bedrag van 650 euro en een gsm-toestel, door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening, door twee of meer personen en met gebruik van een gemotoriseerd voertuig ten nadele van A. M. op 18 februari 2016. Zij staan ook terecht voor een wederrechtelijke aanhouding van M. (tenlastelegging M.2). In het verlengde daarvan worden zij onder tenlastelegging C.4 vervolgd voor een valsheid door geen melding te maken van de vrijheidsberoving van M. in het register van vrijheidsberovingen om zo hun tussenkomst ten aanzien van deze persoon te verdoezelen. Zij moeten zich in dit kader ook verantwoorden voor feiten van discriminatie (tenlastelegging F.9) en voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten (tenlastelegging G.11).

D. J. en V. B. staan daarnaast terecht voor een wederrechtelijke aanhouding van M. (tenlastelegging M.3) tussen 18 februari 2016 en 12 april 2016 op een niet nader te bepalen datum. In het verlengde daarvan worden D. J. en V. B. onder tenlastelegging C.5 vervolgd voor een valsheid door geen melding te maken van de vrijheidsberoving van M. in het register van vrijheidsberovingen om zo hun tussenkomst ten aanzien van deze persoon te verdoezelen. Zij staan in dit kader ook terecht voor inbreuken op diens door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten onder tenlastelegging G.12.

140. M. verklaarde illegaal in het land te zijn. Ongeveer drie maanden voor het verhoor (dat plaatsvond op 12 april 2016) verliet hij het ZNA-S., waar hij in behandeling was bij dokter B.. Hij werd toen op weg naar huis gecontroleerd door een politiemann die gekend is als 'T.' of 'de P.', die vergezeld was door een blonde politiemann met ringbaardje, op de hoek van de en de . Bij de fouille namen ze de

inhoud uit zijn zakken. Hij had een gsm-toestel en een geldsom van 650 euro bij zich. Dat geld kreeg hij als steun van mensen. Die zaken werden hem afgenomen. Vervolgens moest hij in de combi stappen en werd hij weggevoerd. Een tijdje later werd hij afgezet nabij de spoorweg waar de Sinksenfoor staat. Daar deden ze de deur van het voertuig open en zeiden hem dat hij weg moest gaan. Hij vroeg zijn geld en gsm terug, maar daarop zeiden ze enkel dat hij weg moest gaan.

Enkele weken later heeft de politiemans gekend als 'de P.' hem opgemerkt terwijl hij op de bus zat. De politie volgde de bus met de combi. Wanneer hij afstapte van de bus werd hij aangesproken door 'de P.'. Er werd hem gevraagd waar hij naartoe ging en of hij geld bij had. Hij antwoordde dat hij geen geld bij zich had, waarop hij moest vertrekken. Sindsdien heeft hij een grote angst om op straat te komen. Ondertussen werd hij nog eens verplicht om bij een controle in een politievoertuig te stappen. Hij werd dan weggebracht naar de , waar hij om 01.00u werd achtergelaten.

Hij heeft geen aangifte gedaan uit schrik. Hij heeft het wel verteld aan zijn behandelende arts.

141. Na contactname met dokter B. blijkt dat M. hem op 17 maart 2016 verteld heeft dat hij door de politie op 18 februari 2016 werd bestolen van zijn gsm-toestel en een geldsom en dat de politiemans 'de P.' of 'T.' werd genoemd.

142. Het track en trace systeem kan geen aanwezigheid van beklaagden aantonen op het moment en de plaats van de feiten zoals geschetst door M.. De gegevens van M. werden in deze periode ook niet opgevraagd in politionele bestanden.

143. De rechtbank is van oordeel dat de feiten niet boven elke redelijke twijfel werden bewezen. Beklaagden kunnen in tijd en ruimte niet aan de feiten worden gelinkt zoals geschetst door M.. M. stelde ten aanzien van dr. B. melding te hebben gemaakt van de feiten. Uit de ondervraging van deze arts blijkt evenwel dat hij dit pas deed nadat de zaak grote media-aandacht had gekregen. Beklaagden worden derhalve vrijgesproken voor deze tenlasteleggingen.

2.17. Te Antwerpen, tussen 10 maart 2016 en 14 maart 2016 op een niet nader te bepalen datum

144. C. moet zich onder tenlastelegging L.1 verantwoorden voor een schending van het beroepsgeheim.

145. In het kader van de tapmaatregel die werd genomen in het onderzoek wordt communicatie tussen C. en H. Y. gecapteerd. Y. informeert naar een tussenkomst van de politie in een café van een familielid en wil meer weten over de persoon die de politie had gebeld. C. zegt later die dag op het werk de nodige opzoekingen te zullen doen. Later worden een aantal sms-berichten over en weer gestuurd. Hieruit blijkt dat C. meedeelt dat ze geen naam van de oproeper hebben, maar wel een gsm-nummer. Hij deelt verder mee dat er twee keer een ploeg aanwezig is geweest en na de tweede keer een pv werd opgemaakt, dat nog niet af is. Hij stelt ook dat de boete maximaal 250 euro is. Hij deelt verder mee dat er drie oproepen zijn geweest van hetzelfde nummer. Hij deelt ook een telefoonnummer mee, dat van de oproeper zou zijn. Hij stelt ook dat ze hem altijd eens kan bedanken voor de hulp, bv. door een bioscoopbezoek. In een van de berichten van 12 maart 2016 stelt C. dat hij zijn beroepsgeheim aan het schenden is.

146. Onderzoek heeft aangetoond dat C. de betrokken interventiefiche heeft bekeken op 12 maart 2016 om 19.13u, 19.15u, 19.16u en 19.17u. Het proces-verbaal werd door hem bekeken op dezelfde dag om 19.13u en 19.14u.

147. C. verklaarde dat Y. een vriendin is. Hij erkent het gesprek en de sms-berichten. Hij stelt evenwel een fictief gsm-nummer te hebben doorgegeven. Hij wilde doen alsof hij informatie gaf, zonder daadwerkelijk informatie te geven. Het betrof een nummer van iemand bij een vorige interventie. Hij wilde een bestaand nummer geven, zodat Hilda geen verdere vragen zou stellen.

148. De verdediging vraagt de vrijspraak omdat beklaagde geen geheimen heeft meegedeeld, maar slechts een fictief nummer. Het onderzoek heeft het tegendeel niet aangetoond.

Dit verweer wordt verworpen. Beklaagde deelde niet alleen een (al dan niet) fictief telefoonnummer mee, maar ook specifieke gegevens in verband met het aantal oproepen dat de politie kreeg, het feit dat de oproepen afkomstig waren van dezelfde persoon en het gevolg dat aan de oproepen werd gegeven.

De feiten zijn bewezen gelet op de resultaten van de tapmaatregel, de geregistreerde consultaties door beklaagde van de betrokken interventiefiche en het proces-verbaal en de verklaring van C. .

2.18. Feiten van bendevoorming, te Antwerpen van 7 juni 2015 tot 18 maart 2016

149. D. J., V. B. , B. , C. , G. en S. moeten zich ten slotte verantwoorden voor feiten van bendevoorming (tenlastelegging K).

150. Naast vermelding in verscheidene verhoren, wordt door verscheidene personen melding gemaakt van acties tegen illegalen waarbij deze personen worden bestolen of het slachtoffer worden van gewelddaden.

151. C. stelde dat hij, B. , V. B. en D. J. goed overeen komen op werkvlak. Ze doen graag en veel controles, maar geven die niet altijd radiofonisch door om geen wrevel op te wekken bij collega's in verband met de verdeling van de opdrachten. Deze uiteenzetting omtrent de manier van werken, komt ook bij de overige drie vermelde beklagden in meer of mindere mate terug. Zij geven ook aan dat de ingediende klachten mogelijk voort komen uit de ergernis die hun controles wekken bij de personen in de buurt.

Deze manier van werken blijkt ontspoord te zijn in het viseren van illegalen en andere personen in een preciaire situatie, waarbij de grenzen van het wettelijk optreden door politiediensten grovelijk werden overschreden.

Uit het onderzoek is evenwel niet gebleken dat beklagden, die op een gelijkaardige manier handelden, zich hieromtrent hebben verenigd in de zin van artikel 322 e.v. Beklaagden D. J., B. en C. hebben elkaar dan wel gevonden in de uitvoering van specifieke feiten, maar er is geen sprake van enige aangetoonde organisatie, taakverdeling,...

152. Wat G. en S. betreft, wordt door verscheidene verhoorde personen duidelijk gemaakt dat zij anders opereerden dan de andere beklagden. Daarenboven werden zij, net als V. B. , niet schuldig bevonden aan enig onderliggend misdrijf.

153. De feiten onder tenlastelegging K zijn niet bewezen. Beklaagden worden hiervoor derhalve vrijgesproken.

3. Straftoemeting

154. De bewezen verklaarde feiten vermengen zich in hoofde van respectieve beklagden als gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet zodat, op basis van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek, voor die feiten maar één straf moet worden opgelegd, namelijk die gesteld op het zwaarste misdrijf.

De rechtbank houdt bij het bepalen van de straf rekening met de aard en de ernst van de feiten, het aantal feiten, de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, de gevolgen voor de slachtoffers, ieders aandeel in de feiten, het tijdsverloop sinds de feiten, de persoonlijkheid, persoonlijke omstandigheden, leeftijd en gerechtelijk verleden van beklagden.

155. De feiten zijn zeer ernstig. Door de feiten in zaak I wordt het maatschappelijk vertrouwen in de politiediensten, wat essentieel is voor de werking van de democratische rechtsstaat, ernstig geschaad.

Door het viseren van personen in een precaire situatie hebben beklaagden manifest misbruik gemaakt van de machtspositie die de samenleving hen toevertrouwd en hoopten zij de straffeloosheid van hun feiten te verzekeren. De feiten in zaak II getuigen van een gebrek aan respect voor de ordediensten en bemoeilijken de handhaving van de wet.

156. Verscheidene beklaagden voeren aan dat de redelijke termijn geschonden werd. De rechtbank oordeelt dat er geen periodes van onverantwoorde inactiviteit waren in het onderzoek, mede rekening houdend met de veelheid aan feiten en de moeilijkheden om de (al dan niet beweerde) slachtoffers te bereiken. De rechtbank houdt bij het bepalen van de straf evenwel rekening met het tijdsverloop sinds de feiten door in bepaalde mate uitstel te koppelen aan de hierna bepaalde straffen.

157. Beklaagden D. J., B. en C. beschikken allen nog over een blanco strafregister.

158. Beklaagde D. J. benadrukt in conclusie steeds een zeer rechtlijnig en gedreven politieman te zijn geweest, die ver boven het gemiddelde actief was en hiervoor felicitaties en positieve evaluaties ontving. Hij werkt thans als zelfstandige. Hij verzoekt de rechtbank ondergeschikt om een eenvoudige schuldigverklaring, minstens een straf volledig met uitstel.

De rechtbank wijst het verzoek tot eenvoudige schuldigverklaring af gelet op de ernst van de feiten en de vaststelling dat de redelijke termijn niet werd geschonden. De rechtbank acht het, gelet op voorgaande elementen, evenwel gepast een straf met gedeeltelijk uitstel op te leggen.

159. B. stelde na enige tijd geschorst te zijn geweest zijn arbeidsovereenkomst met de politie in onderling overleg te hebben beëindigd. Hij heeft opleidingen gevolgd en heeft nu een eigen horecazaak. Hij heeft ook trouwplannen. Hij acht een effectieve gevangenisstraf in deze context niet gepast, mede gelet op het tijdsverloop sinds de feiten. Hij verzoekt in ondergeschikte orde om een werkstraf of een straf volledig met uitstel.

De rechtbank acht een werkstraf, gelet op de aard en het aantal van de bewezen verklaarde feiten, ongepast om beklaagde te wijzen op de ernst van de feiten. Gelet evenwel op de hoger aangehaalde elementen acht de rechtbank het gepast gedeeltelijk uitstel te koppelen aan de hierna bepaalde straf.

160. C. vraagt de rechtbank in ondergeschikte orde om een eenvoudige schuldigverklaring uit te spreken. Meer ondergeschikt wordt verzocht om een straf met uitstel.

De rechtbank wijst het verzoek tot eenvoudige schuldigverklaring af gelet op de ernst van de feiten en de vaststelling dat de redelijke termijn niet werd geschonden. De rechtbank acht het, gelet op voorgaande elementen, evenwel gepast een straf met gedeeltelijk uitstel op te leggen.

161.. Beklaagde E. H. liep reeds twee correctionele veroordelingen op. Hij verkeert in staat van wettelijke herhaling, gelet op het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, VAC-kamer, van 29 augustus 2008, waarin hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden. Het strafdossier bevat een afschrift van dit vonnis dat kracht van gewijsde had op het moment van huidige feiten.

Beklaagde laat verstek zodat de rechtbank niet kan peilen naar zijn huidige situatie en intenties.

162. Beklaagde A. liep reeds drie correctionele veroordelingen op. Hij verkeert in staat van wettelijke herhaling, gelet op het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, negende kamer, van 24 december 2013 waarin hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaar. Het strafdossier bevat een afschrift van dit vonnis dat kracht van gewijsde had op het moment van huidige feiten.

Beklaagde stelt alleen te wonen en sinds de coronacrisis werkloos te zijn.

163. De hierna bepaalde straffen zijn gepast naar aard en maat. Deze straffen doen geen afbreuk aan de kansen op re-integratie van beklaagden in de samenleving op een wijze die buiten verhouding staat tot de ernst van de feiten.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4. Burgerlijke vorderingen

4.1. Burgerlijke vordering van V. B.

164. Burgerlijke partij V. B. stelde een vordering tot schadevergoeding in van 1 euro provisioneel, materieel en moreel vermengd. Daarnaast wordt een rechtsplegingsvergoeding gevraagd van 1.440 euro.

Ter zitting deed V. B. afstand van zijn vordering. De rechtbank verleent akte van deze afstand.

4.2. Burgerlijke vordering van INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME (UNIA)

165. Burgerlijke partij UNIA vordert van beklaagden B. en C. hoofdelijk een schadevergoeding van 500 euro definitief, te vermeerderen met de interesten, uit hoofde van tenlastelegging F.4. Daarnaast wordt van beklaagden B. en S. hoofdelijk een schadevergoeding van 500 euro definitief gevorderd, te vermeerderen met de interesten, uit hoofde van tenlastelegging J. Ten slotte wordt van B., C. en S. een rechtsplegingsvergoeding gevorderd van 480 euro, waarbij B. hoofdelijk wordt gehouden voor het gehele bedrag van 480 euro en C. en S. hoofdelijk voor een bedrag van 240 euro.

166. Het staat vast dat burgerlijke partij, gelet op haar wettelijke opdracht, schade heeft geleden ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten uit de tenlasteleggingen F.4 en J.

167. Gelet op de vrijspraak van beklagde S., wijst de rechtbank de vordering wat hem betreft af als ongegrond.

168. Voor het overige wordt de vordering cijfermatig niet betwist en is ze redelijk begroot. De vordering wordt derhalve voor het overige toegekend zoals gevorderd.

4.3. Burgerlijke vordering van A.

169. Burgerlijke partij A. vordert een morele schadevergoeding van 1 euro definitief van beklaagden D. J. en V. B. voor de tenlastellingen F.2, G.4 en H.3 in zaak I.

170. Gelet op de vrijspraak van beklaagden voor deze tenlasteleggingen wordt de vordering afgewezen als ongegrond.

4.4. Burgerlijke vordering van G., alias M.

171. Burgerlijke partij G. vordert een morele schadevergoeding van 1 euro definitief, van beklaagden B., C., G., S. en D. J. (hoofdelijk) voor de tenlasteleggingen A.4, B.5, B.6, E, F.1, F.7, F.8, G.1, G.9 en G.10 in zaak I.

172. Gelet op de vrijspraak van beklaagden voor de tenlasteleggingen B.5, B.6, F.7, F.8, G.9 en G.10 en de algehele vrijspraak van beklaagden G. en S., is ze in zo verre ongegrond.

173. Het staat daarnaast vast dat burgerlijke partij schade heeft geleden ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten uit de tenlasteleggingen A.4, E, F.1 en G.1. De vordering wordt door B. en C. cijfermatig niet betwist en is redelijk begroot. Zij wordt derhalve, wat hen betreft, toegekend.

4.5. Burgerlijke vordering van B.

174. Burgerlijke partij B. vordert een schadevergoeding van 225 euro definitief, van beklaagden B. , C. , G. , S. en D. J. (hoofdelijk) voor de tenlasteleggingen A.2 in zaak I.

175. Gelet op de vrijspraak van beklaagden G. en S. voor de tenlastelegging A.2 is de vordering in zo verre ongegrond.

176. Het staat daarnaast vast dat burgerlijke partij schade heeft geleden ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten uit de tenlasteleggingen A.2. De vordering wordt door B. en C. cijfermatig niet betwist en is redelijk begroot. Zij wordt derhalve, wat hen betreft, toegekend.

4.6. Burgerlijke vordering van B.

177. Burgerlijke partij B. vordert een schadevergoeding van 370 euro definitief van beklaagde D. J. voor de tenlasteleggingen B.9, F.10 en G.14 in zaak I.

178. Het staat vast dat burgerlijke partij schade leed ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten B.9 en G.14. D. J. vraagt in conclusie de herleiding van deze vordering tot 1 euro, nu beklaagde niet aantoonde dat hij beschikte over een bedrag van 370 euro.

De rechtbank kent de vordering toe zoals gevorderd, op grond van de geloofwaardige verklaring van het slachtoffer. Gelet op zijn precaire statuut beschikt hij over weinig andere mogelijkheid om zijn geld te bewaren dan dit cash op zich te houden.

4.7. Burgerlijke vordering van Z.

179. Burgerlijke partij Z. vordert een morele schadevergoeding van 1 euro definitief van beklaagden D. J., B. en C. voor de tenlasteleggingen B.10, F.11, G.13 en G.15 in zaak I.

180. De rechtbank stelt vast dat de tenlastelegging G.13 geen betrekking heeft op burgerlijke partij en in zoverre niet ontvankelijk is.

181. Het staat vast dat burgerlijke partij schade heeft geleden ten gevolge van de bewezen verklaarde feiten. De vordering wordt cijfermatig niet betwist en is redelijk begroot. Zij wordt derhalve toegekend.

4.8. Burgerlijke vordering van A.

182. Burgerlijke partij A. vordert een schadevergoeding van 2.700 euro definitief van beklaagden D. J. en B. voor de tenlasteleggingen B.8, C.3, F.12 en G.16 in zaak I.

183. Gelet op de vrijspraak van beklaagde voor deze tenlasteleggingen wordt de vordering afgewezen als ongegrond.

4.9. Rechtsplegingsvergoeding

184. Burgerlijke partijen G., B., B. en Z. vorderen gezamenlijk een rechtsplegingsvergoeding van 480 euro. De rechtbank kent deze vergoeding toe en verdeelt ze over de betrokken burgerlijke partijen.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162, 185, 186, 191, 194, 195, 226, 227 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,
artikel 1 van de wet van 5 maart 1952
Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 162bis van het Wetboek van Strafvordering,
artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek,
artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek,
van artikel 1, 8 der wet van 29 juni 1964,
bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de voormelde tenlastelegging F en J,
en bij toepassing van de artikelen 25, 38, 40, 50, 65, 66, 79, 80, 84, 99bis, 461, 468, 471, 472, 193, 194, 214, 147, 148, 151, 329, 458, 269, 271, 274 van het Strafwetboek

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van T. D. J., K. V. B., B. B., N. C. , M. A., J. G. , S. S., M. A., Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme, A. B., M. B., M. Z. , O. A., M. G. , K. V. B.,

bij verstek ten aanzien van H. E. H. , H. T., O. M. , R. K.,

Op strafgebied

Verbetert de materiële vergissingen zoals hoger aangegeven.
Preciseert de incriminatieperiode van de tenlasteleggingen B.1, F.3 en G.5 tot 20 juni 2015
Verklaart de vervolging van D. J. en B. onder de tenlastelegging G.16 ontoelaatbaar gelet op het identiek karakter met tenlastelegging G.13.

Ten aanzien van T. D. J., eerste beklagde in zaak I

Spreekt T. D. J. voor de tenlasteleggingen B1, B3, B4, B5, B7, B8, B11, C2, C4, C5, C6, D, F2, F3, F5, F6, F8, F9, F10, F12, F13, G4, G5, G7, G8, G10, G11, G12, G13, G17, H3, H4, H5, K, M2, M3 en M4 in zaak I vrij.

Veroordeelt T. D. J. voor de tenlasteleggingen B9, B10, F11, G14 en G15 in zaak I vermengd:

tot een gevangenisstraf van 30 maanden en tot een geldboete van 3000,00 EUR, zijnde 500,00 EUR verhoogd met 50 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent uitstel van uitvoering voor een termijn van 5 jaren wat betreft deze gevangenisstraf, doch slechts voor een gedeelte van 15 maanden.

Veroordeelt T. D. J. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/6 \times 6162,87 = 1027,15$ EUR, de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door de lastens beklaagde weerhouden en bewezen feiten.

Ten aanzien van K. V. B., tweede beklaagde in zaak I

Spreekt K. V. B. voor de tenlasteleggingen B3, B4, B7, B11, C2, C4, C5, F2, F5, F6, F9, F13, G4, G7, G8, G11, G12, G17, H3, H5, K, M2 en M3 in zaak I vrij en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Ten aanzien van B. B., derde beklaagde in zaak I

Spreekt B. B. voor de tenlasteleggingen B6, B8, C1, C6, F7, F12, G2, G9, G13, H1, H2, H4, K en M4 in zaak I vrij.

Veroordeelt B. B. voor de tenlasteleggingen A1, A2, A3, A4, B2, B10, C3, E, F1, F4, F11, G1, G3, G6, G15, I, J, L2 en M1 in zaak I vermengd:

tot een gevangenisstraf van 40 maanden en tot een geldboete van 4500,00 EUR, zijnde 750,00 EUR verhoogd met 50 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent uitstel van uitvoering voor een termijn van 5 jaren wat betreft deze gevangenisstraf, doch slechts voor een gedeelte van 20 maanden.

Veroordeelt B. B. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/6 \times 6162,87 = 1027,15$ EUR, de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door de lastens beklaagde weerhouden en bewezen feiten

Ten aanzien van N. C. , vierde beklaagde in zaak I

Spreekt N. C. voor de tenlasteleggingen B1, B5, B6, C1, D, F3, F7, F8, F12, G2, G5, G9, G10, H1 en K in zaak I vrij.

Veroordeelt N. C. voor de tenlasteleggingen A1, A2, A3, A4, B2, B10, C3, E, F1, F4, F11, G1, G6, G15, L1 en M1 in zaak I vermengd:

tot een gevangenisstraf van 40 maanden en tot een geldboete van 4500,00 EUR, zijnde 750,00 EUR verhoogd met 50 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent uitstel van uitvoering voor een termijn van 5 jaren wat betreft deze gevangenisstraf, doch slechts voor een gedeelte van 20 maanden.

Veroordeelt N. C. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/6 \times 6162,87 = 1027,15$ EUR, de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door de lastens beklagde weerhouden en bewezen feiten

Ten aanzien van J. G. , vijfde beklagde in zaak I

Spreekt J. G. voor de tenlasteleggingen A1, A2, A3, A4, E, F1, G1 en K in zaak I vrij en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Ten aanzien van S. S., zesde beklagde in zaak I

Spreekt S. S. voor de tenlasteleggingen A1, A2, A3, A4, E, F1, G1, G3, J en K in zaak I vrij en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Legt in zaak I, 3/6 van 6162,87 EUR, ten laste van de Belgische Staat.

Ten aanzien van H. E. H. , eerste beklagde in zaak II

Stelt de staat van wettelijke herhaling vast in hoofde van E. H.

Veroordeelt H. E. H. voor de tenlastelegging in zaak II:

tot een gevangenisstraf van 6 maanden en tot een geldboete van 600,00 EUR, zijnde 100,00 EUR verhoogd met 50 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 15 dagen.

Veroordeelt H. E. H. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/2 \times 162,50 = 81,25$ EUR

Ten aanzien van M. A., tweede beklaagde in zaak II

Stelt de staat van wettelijke herhaling vast in hoofde van A.

Veroordeelt M. A. voor de tenlastelegging in zaak II:

tot een gevangenisstraf van 6 maanden en tot een geldboete van 600,00 EUR, zijnde 100,00 EUR verhoogd met 50 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 15 dagen.

Veroordeelt M. A. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op $1/2 \times 162,50 = 81,25$ EUR

Op burgerlijk gebied

zaak I

Verklaart de eis van de burgerlijke partij M. A. ontvankelijk doch ongegrond.

Verwijst deze burgerlijke partij tot de kosten van haar aanstelling.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme, in zoverre deze is gericht tegen B. B. en C. N., ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt B. B. en C. N. hoofdelijk om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme de som van vijfhonderd euro (500,00 EUR) definitief, te vermeerderen met de vergoedende interesten, begroot op de wettelijke interestvoet, vanaf 18 februari 2016 tot heden en met de gerechtelijke interesten op dit bedrag vanaf heden tot de algehele betaling.

Veroordeelt B. B. en C. N. hoofdelijk om als rechtsplegingsvergoeding aan Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme te betalen de som van 240,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Veroordeelt B. B. om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme de som van vijfhonderd euro (500,00 EUR) definitief, te vermeerderen met de vergoedende interesten, begroot op de wettelijke interestvoet vanaf 1 december 2015 tot heden en met de gerechtelijke interesten op dit bedrag vanaf heden tot de algehele betaling.

Veroordeelt B. B. om als rechtsplegingsvergoeding aan Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme te betalen de som van 240,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Wijst het meer en/of anders gevorderde af als ongegrond.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij M. G. , in zoverre deze is gericht tegen B. B. en C. N., ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt B. B. en C. N. hoofdelijk om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij M. G. de som van één euro (1,00 EUR) definitief.

Veroordeelt B. B. en C. N. hoofdelijk om als rechtsplegingsvergoeding aan M. G. te betalen de som van 120,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Wijst het meer en/of anders gevorderde af als ongegrond.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij A. B., in zoverre deze is gericht tegen B. B. en C. N., ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt B. B. en C. N. hoofdelijk om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij A. B. de som van tweehonderdvijfentwintig euro (225,00 EUR) definitief.

Veroordeelt B. B. en C. N. hoofdelijk om als rechtsplegingsvergoeding aan A. B. te betalen de som van 120,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Wijst het meer en/of anders gevorderde af als ongegrond.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij M. B. ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt T. D. J. om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij M. B. de som van driehonderdzeventig euro (370,00 EUR) definitief.

Veroordeelt T. D. J. om als rechtsplegingsvergoeding aan M. B. te betalen de som van 120,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Verklaart de eis van de burgerlijke partij M. Z. onontvankelijk in zoverre gebaseerd op tenlastelegging G.13.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij M. Z. ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt D. J. Tom, B. B. en C. N. hoofdelijk om als schadevergoeding te betalen aan de burgerlijke partij M. Z. de som van één euro (1,00 EUR) definitief.

Veroordeelt D. J. Tom, B. B. en C. N. hoofdelijk om als rechtsplegingsvergoeding aan Z. M. te betalen de som van 120,00 EUR (art.1022 Gerechtelijk Wetboek - art.1 tot 13 Wet van 21/4/2007 - art.162 bis - 194 Wetboek van Strafvordering).

Verklaart de eis van de burgerlijke partij O. A. ontvankelijk doch ongegrond.

Verwijst deze burgerlijke partij tot de kosten van haar aanstelling.

De rechtbank stelt vast dat de burgerlijke partijen T., H., K. R. en M. O. niet meer verschijnen, en derhalve geen eis stellen.

Verwijst deze burgerlijke partijen tot de kosten van hun aanstelling.

Zaak II

Verleent akte van de afstand van zijn vordering aan K. V. B.

Verwijst deze burgerlijke partij tot de kosten van haar aanstelling.

Houdt ambtshalve - conform artikel 4 V.T.S.V. - de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

oOOo

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC10:

- K. E., rechter-voorzitter

- P. C., rechter

- J. D. H., rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 juni 2020 door de voorzitter,

in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,

met bijstand van griffier F. V. H..